

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL
AL
AFORISMULUI
PENTRU ROMÂNII DE PRETUTINDENI
TECUCI

ANTOLOGIE

2023

Tehnoredactare: Constantin Tudorache
Corectura: Eugen Doru Pelin
Prefață: Vasile Ghica
Coperta I-a: Muzeul de Istorie „Teodor Cincu”, Tecuci
Text coperta a IV-a: Petru Dumitriu
Vignete: Aurel-Ștefan Alexandrescu-ALEX

Editura: Studis Iași

Copyright © Fundația Pelin, 2023
Toate drepturile și responsabilitățile acestui volum
aparțin autorului.
Nicio parte a acestui volum nu poate fi copiată sau
reprodusă, fără acordul scris al autorului.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

GHICA VASILE

Antologie : Festivalul Internațional al Aforismului pentru Românii de

Pretutindeni / Vasile Ghica.- Iași : StudIS, 2023

ISBN 978-606-48-0891-2

821.135.1

Colectivul de redacție și selecție texte: *Eugen-Doru Pelin, Vasile Ghica, Petru Dumitriu, Traian D. Lazăr și Constantin Tudorache.*

Notă:

Colectivul de redactare a Antologiei precizează că nu s-a intervenit pe textele trimise de participanți. S-a renunțat la unele aforisme sau distihuri cu nivel artistic scăzut, lucrări cu similitudini, confuzii sau formulări indecente. Responsabilitatea pentru materialele publicate revine autorilor.

FUNDAȚIA PELIN

Educație fără Frontiere Creștin - Europeană

ANTOLOGIE

**FESTIVALUL INTERNAȚIONAL
al
AFORISMULUI
PENTRU ROMÂNII DE PRETUTINDENI**

EDIȚIA A VII-a

TECUCI - 2023

Editura STUDIS, IAȘI

CRÉOLA THÉNAULT-BĂLTĂREȚU
Președinta de Onoare a Festivalului Internațional al Aforismului, Tecuci,
Ediția VII-a – 2023

CRÉOLA THÉNAULT-BĂLTĂREȚU

Originară din România (Ștefănești, Argeș). Dublu master și doctorat la Universitatea Paris Ouest Nanterre în traductologie și lingvistică generală. A publicat numeroase studii în cele două specializări. Colaborează de 15 ani cu celebrul savant Fracois Rastier. Consideră că învățământul francez cultivă spiritul critic, din fragedă copilărie, și le deschide elevilor orizonturi spre cultura universală. „Lumea de astăzi, preciza distinsa doamnă, se îndepărtează de esențial, fenomen cu urmări grave pentru spiritualitate. O cale importantă de redresare ar putea fi aforismul. Deci v-ați orientat foarte bine când ați înființat acest festival. Aforismul va fi regele comunicării interumane. Și faptul că i-ați atras și pe elevi *ca actori*, deci ca factor activ, este o izbândă excepțională. Personal, nu am mai întâlnit nicăieri o asemenea practică. Felicitări !”

D-na nu uită de unde a plecat și se bucură când află că foști colegi ai Domniei Sale, veniți din Africa, le vorbesc elevilor fracezi despre Sadoveanu, Eminescu, M.Eliade, Brâncuși, Eugen Ionesco etc. Neajunsul e că noi nu facem prea mari eforturi pentru cultivarea imenselor valori pe care le avem. Despre digitalizare, afirmă că „ne aflăm în fața unei descoperiri impresionante. Păcat că nu o utilizăm rațional. Întreaga lume stă fascinată cu privirea pe ecranele telefoanelor mobile. Mă tem că, asemenea ucenicului vrăjitor, ne vom trezi prea târziu și nu vom mai găsi nicio cale de salvare”. Un savant german, Manfred Spizer, a scris cartea „Demența digitală”. Un titlu care ne dă fiori. Suntem marcați de o indiferență uluitoare și generală. Îmi place foarte mult următorul aforism al dvs.: „Lumea de astăzi este un Titanic în derivă, iar noi, pasagerii, ne călcăm în picioare, unii pe alții, ca să prindem cabine de lux”.

D-na Creola Thenault Băltărețu este îndrăgostită de aforism. A tradus mai multe volume semnate de domnii Fr. Rastier și F. M. Garcia. A urmărit cu plăcere emisiunile festivalului nostru transmise permanent pe You-Tube. Titlul acordat de noi o onorează enorm.

Vasile Ghica

Președinții de Onoare ai Festivalului Internațional al Aforismului, Tecuci

Misiunea d-lor este aceea de a spori prestigiul manifestării noastre și de a ne face cunoscuți în lumea în care trăiesc.

- Prima ediție l-a avut președinte de onoare pe acad. **Naji Naaman** din Liban, care este o legendă vie a culturii arabe. Are un doctorat obținut la Sorbona și câteva masterate. A lansat în lume conceptul Cultura Gratis, amanetându-și uneori mijloacele de subsistență ale familiei sale. Cărticica „Gânduri desenate” a elevilor noștri a fost tradusă de: prof. Lidia Costea (franceză), prof. Luminița Abrudan (engleză), scriitoarea Alina Breje (italiană), scriitoarea Garo Klenjian (armeană), acad. Naji Naaman (arabă).

- Regretatul acad. **Nicolae Dabija** din Republica Moldova (ediția a II-a) rămâne un scriitor de talie internațională. A primit importante și numeroase premii în Europa și Asia. Ca om politic și mare patriot a fost în fruntea aprigilor mișcări de democratizare și de emancipare spirituală ale țării sale.

- Prof. univ. gălățean **Constantin Frosin**, scriitor și excelent traducător (ediția a III-a) a fost decorat de Președintele Franței, pentru manifestări susținute în cadrul Francofoniei;

- **François Rastier** (ediția a IV-a), savant, Sorbona (pseudonim Fr.Vaucluse) este cel mai important urmaș al lui Ferdinand Saussure, fondatorul Structuralismului universal;

- **Ștefan Cazimir**, scriitor, profesor universitar, politician și foarte cunoscut și îndrăgit umorist (ediția a V-a);

- **Petru Dumitriu**, diplomat de carieră, ambasador al Consiliului Europei la ONU, înalt funcționar ONU. A publicat lucrări de specialitate în România, Elveția, Germania, Finlanda, Turcia, Anglia și sub auspiciile ONU, precum și admirabile eseuri de largă respirație culturală în blogul său personal (ediția a VI-a).

PATRIARHIA ROMÂNĂ
ARHIEPISCOPIA DUNĂRII DE JOS

Domniei Sale,

Domnului Profesor Vasile Ghica

Stimate Domnule Profesor Vasile Ghica,

Am primit cu mare bucurie invitația de suflet și din suflet a Domniei voastre la Festivalul Internațional al Aforismului, organizat la Tecuci.

Omul și opera, fidelitatea și demnitatea realității obiective, toate izvorâte din preaplinul vocației înnobilate cu adâncime intelectuală, muncă asiduă, neodihnă și "tinerețe fără bătrânețe", au oferit zonei, culturii și spiritualității noastre o "comoară", aforismul, formă subtilă dar convingătoare în abordările concrete ale viețuirii pașnice, comunitare, înțelepte și mereu binefăcătoare semenilor de pe plan local, național și internațional.

Vă felicităm pentru marele dar al minții luminate și al inimii înmiresmate cu iubire de credință, de limba română, atât de meșteșugit șlefuit în aforisme pe care îl oferiți continuu, descoperind frunțile multora în timpuri grele, dar depășite prin cultură, credință și solidaritate.

Gând bun, prețuire curată, bucurie autentică și deplină sănătate și pace în noi și între noi, tuturor participanților !

Cu arhierească binecuvântare,

Părintele Casian,

Arhiepiscopul Dunării de Jos

Galați, 6 octombrie 2022

Mihai BARBU

**Festivalul Internațional al Aforismului
pentru Românii de pretutindeni Tecuci, ediția a VI-a**

(Articol apărut în revista „Atitudini vechi și noi”, Ploiești,

Nr.1/2023)

Sub egida fundației Pelin, *Educație fără Frontiere*, a Primăriei Municipiului Tecuci și a Bibliotecii Municipale „Ștefan Petică” a avut loc, în perioada 5-7 octombrie 2022, ediția a VI-a a Festivalului Internațional al Aforismului pentru românii de pretutindeni, la care au participat peste 40 de scriitori, invitați și concurenți din țară și străinătate.

Președintele de onoare al festivalului din acest an a fost diplomatul de vastă cultură și impunătoare distincție Petru Dumitriu, fost ambasador al Consiliului Europei la Geneva și înalt funcționar ONU. Membrii juriului au fost: epigramistul, eseistul și criticul literar Constantin Tudorache, istoricul și criticul literar Traian D. Lazăr, scriitorul, criticul literar Teodor Parapiru și scriitorul Vasile Ghica, președintele juriului. Primele două zile ale festivalului au fost dedicate vizitelor scriitorilor în școli din municipiul Tecuci, unde au avut loc întâlniri cu elevii și cadrele didactice, lecturi de aforisme, discuții pe teme literare. În ultima zi, la ”Ateneul Pelin” din Tecuci, după un recital susținut de pianista gălățeană Andreea Bratu, a avut loc festivitatea de premiere. Președintele juriului, împreună cu organizatorii, Doru Eugen Pelin, președintele Fundației ”Pelin”, și scriitorul Vasile Ghica, inițiatorul și președintele festivalului, au acordat următoarele premii:

- Trofeul Sapiens Piroboridava – ex aequo și Premiul Revistei „Literatură și artă” din Chișinău lui George Drăghescu din Târgu Jiu;
- Trofeul Sapiens Piroboridava – ex aequo lui Ion Diviza din Republica Moldova;
- Premiul I – ex aequo, Codrin Ștefan Țapu din Ploiești;
- Premiul I – ex aequo, Ionuț Calotă din București;
- Premiul II – Florentina Danu din Brașov;
- Premiul III – Sebastian Mihai Zidaru din Ștefănești, Argeș.

De asemenea, au fost decernate o serie de mențiuni și premii speciale. Un moment inedit l-a constituit acordarea, pentru prima dată

în istoria Festivalului a unor premii Opera Omnia, care au revenit d-nei Elis Râpeanu, posesoarea singurului titlu de doctor în epigramă din țară, și d-lui George Corbu, președintele Uniunii Epigramiștilor din România.

Primul laureat, ex-aequo, George Drăghescu, este actor la teatrul „Elvira Godeanu” din Tg, Jiu. Deviza sa de actor este următoarea: „Să nu-ți faci rol cioplit”. Celălalt laureat, ex-aequo, Ion Diviza, jurnalist, scriitor, epigramist și autor de aforisme din Chișinău este unul dintre cei mai premiați scriitori basarabeni de umor. Anul acesta a impresionat juriul cu aforismele sale. Să citim și o epigramă a lui Ion Diviza, intitulată „Rătăcire istorică”: *Zbierând, mioarele din turmă/ Bezmetice pe șesuri trec;/ Dă, Doamne, mintea de pe urmă/ În capul primului berbec !*

Premiul I a fost decernat ploieșteanului conf. univ. dr. Codrin Ștefan Țapu, scriitor și autor de aforisme. Cărțile sale - unice și provocatoare - vădesc profunzime meditativă, busolă morală și filon poetic. Subiectivitatea lor, deloc autistă, reflectă relațiile interumane, temele majore fiind ale genului foarte scurt: microeseul, epistola, discursul, dialogul, maxima, reflecția, uneori versificată, aforismele înlănțuite logic.

Codrin Țapu este creatorul unui gen de tabletă care debutează cu o reflecție, continuă cu o scurtă argumentație sau dezbateră și se încheie cu un aforism concludiv, ce amintește cumva, în planul semantic al prozei, de lapidarul abrupt al strofei lui Coșbuc, cu finalul ei scurt, apăsat, sentențios, ori de axiomele și definițiile lui Spinoza. Textele sale propun o reordonare a tabelului de valori al lumii moderne, istovită de zădărniciile indiferentismului consumerist și ale fanatismului religios sau ateu. Autorul își încununează cariera de gânditor și dascăl universitar prin ale sale *Învățăături despre a fi*, ce propun o nouă abordare a timpului care, dacă știm să îl petrecem, ne petrece în nemurire. Scopul operei sale este armonizarea ateismului cu credința, materialismului cu spiritualitatea, omului cu Omul.

El rămâne același amator al paradoxului și continuă pe linia calmă a evoluției creatoare, sub motto-ul propriu, care ne îndeamnă pe toți: „trăiește astfel încât prietenii să nu te părăsească nici după ce mori”.

Vasile Ghica

Tecuciul, în ipostaze ilustre

„Oraș mic, cu o cultură mare”. Așa era supranumită urbea noastră (alături de Bârlad și Fălticeni) în prima jumătate a secolului al XX-lea, cu referiri la întregul județ Tecuci.

Vă prezentăm, telegrafic, sau „aforistic” câteva argumente, sperăm credibile, pentru susținerea afirmației de mai sus:

- La 30 de km, în comuna Poiana (Nicorești), a existat celebra cetate dacică Piroboridava, descoperită de ilustrul arheolog (teucean la origine), Vasile Pârvan;

- Micul nostru târg a fost atestat documentar la 1 septembrie 1435, cu 24 de ani mai devreme decât București;

- „Ștefan cel Mare, spune cronicarul Grigore Ureche, a vegheat, trei zile și trei nopți, de pe Movila cea mare a Tecuciului, retragerea turcilor peste Siret”, după celebra bătălie de la Vaslui (1475);

- La 3 km nord, în satul Țigănești, s-a născut și a trăit o parte a vieții, Cocuța Conachi, ființa care demascându-și soțul, trădător de țară, a netezit drumul Unirii de la 1859. Pelerinajul inițiat aici la fiecare 24 Ianuarie este un eveniment național. Vin români din alte localități, dar, din păcate, foarte puțini din Tecuci;

- În timpul bătăliei din august 1917 de la Mărășești, cea mai mare victorie militară românească din epoca modernă, Tecuciul a fost un adevărat iad: mii de răniți, mii de refugiați, tifos, mizerie, foamete. Cu câteva zile înainte de declanșarea luptelor, mai multe trenuri cu alimente și muniție erau staționate în gara orașului. Nemții le-au incendiat. Dacă pompierii, ajutați de localnici, nu ar fi stins focul, victoria nu ar mai fi fost posibilă. Puțini români știu că celebra bătălie a fost magistral condusă, de la Tecuci, de generalul Eremia Grigorescu.

- În fiecare an, la 6 august, la Mărășești are loc o impresionantă festivitate națională, dedicată eroilor căzuți în Primul Război Mondial. Firesc ar fi ca aici să se audă o voce teuceană și să fie prezenți și cercetașii;

- Cca două mii de cercetași, din Oltenia și Muntenia, s-au alăturat, în anii 1916-1917 tecucenilor și au sprijinit atât armata cât și spatele frontului. Numai 47 dintre ei au reușit să revină la casele lor. În memoria lor, tecucenii au ridicat în 1926, prima statuie din Europa dedicată unor cercetași. Orașul nostru este Sufletul Cercetașilor din România. În preajma zilei de 21 Mai, sute de tineri, din diverse localități ale țării, vin aici, în fiecare an, ca să-i cinstească pe vitejii lor eroi înaintași;

- Urbea noastră este considerată „leagănul aviației române”. Aici au fost pregătiți 20.000 de piloți. Mulți dintre ei și-au dat viața pentru țară. În România există două muzee ale aviației: unul la București și unul la Tecuci. În fiecare an, la 20 iulie, are loc un spectaculos miting aviatic.

- Foarte mulți oameni de cultură și-au legat destinul de acest județ. Scriitorul Ionel Necula a publicat o foarte interesantă carte despre cei 17 academicieni ai noștri. Să amintim doar câteva ilustre personalități ale zonei: Costache Conachi, Cocuța Conachi, Calistrat Hogaș, Ion Petrovici, Gheorghe Petrașcu, Iorgu Iordan, Vasile Pârvan, George Apostu, Mihail Manoilescu, Tudor Pamfile, Hortensia Papadat Bengescu, Vintilă Dongoroz, etc. Toate premiile speciale oferite la festival, poartă numele unor ilustre personalități tecucene.

- Există, în urbea noastră, instituții culturale puternice, o revistă literară, festivaluri (poezie, folclor, pian);

- Din anul 2015, Fundația Pelin a reînființat Ateneul Național din Tecuci, cea mai importantă investiție culturală privată din ultimul secol în orașul nostru. Aici au loc, aproape săptămânal, concerte de muzică clasică, susținute de mari interpreți români și străini, spectacole de teatru, premiera unor filme, lansări de volume, conferințe etc.

V-am oferit aceste succinte date cu speranța că cei care ne vizitează sau ne urmăresc online să devină nu doar fani, ci chiar ambasadori ai istoriei și ai culturii tecucene. Vă mulțumim !

Cultura românească, încotro ?

Într-un stat „eșuat”, aprecierea îi aparține președintelui Johannis, unul dintre „realizatorii” acestei stări de fapt (economia distrusă, resursele materiale date pe mâna străinilor, împrumuturi care ating 50% din PIB, 25% dintre români plecați în pribegie, constituind cel mai mare val de emigranți din Evul Mediu încoace, o democrație șleampătă, caricaturizată de cel mai greșos clientelism politic etc), nu se putea ca perpetua noastră cenușăreasă, cultura, să aibă mai multă roșeață în obraji. Nu intrăm în toată complexitatea fenomenului. Ne întrebăm, deocamdată, cum a fost posibil ca un popor, precum cel al nostru, cu tradiții culturale notabile, să fie, doar după trei decenii de declin, fascinat de manele, telenovele, divertisment vulgar, de fetele aduse de pe centură în televiziuni și transformate în vedete, de pălăvrăgeala unor politicieni semidocti și corupți etc ? Cauzele sunt multiple, dar vom lua în vizor doar mass-media, unde mulți dintre ziarști, adevărați mercenari politici, și patronii lor, puși doar pe căpătuială, își fac nestingheriți jocul. La o întrunire cu staf-ul Uniunii Scriitorilor din România, îmi exprimam opinia că suntem, probabil, printre puținele țări din lume, care nu pretind tuturor posturilor de Radio și Televiziune să aibă în grila de programe emisiuni culturale și pentru cultivarea limbii. Este obligația Parlamentului să repare urgent acest neajuns, corectând Legea Audiovizualului.

Apoi, lectura literară, îndeosebi a tinerilor, ”este sublimă, dar lipsește cu desăvârșire”, vorba lui nenea Iancu. Vina este, în principal, a familiei și a școlii, dar și a Ministerului Culturii, care, de la 16 edituri câte erau în 1989, a autorizat cca 5.000 de asemenea instituții, majoritatea funcționând fără redactori de carte. S-a ajuns la o inflație cumplită de hârtie tipărită și necită. Scrie cine vrea, publică cine are bani. Tipărești o carte ca și cum ai cumpăra un sac de ceapă. În aceste condiții, este foarte greu de selectat, de promovat și de difuzat lucrările valoroase.

Conform unor statistici UNESCO, un român cheltuiește cinci dolari pe an, pentru nevoi culturale. Suntem pe locul 192, după Trinidad Tobago. Poate fi o mai mare rușine decât aceasta ?

Moare literatura ?

În mod cert, nu. Sau mai e ceva timp până atunci. Judecând la nivelul „cercului nostru strâmt”, literatura este nemuritoare. Acest homosapiens nu se va putea lipsi de serviciile ei. Se împuținează însă dramatic numărul cititorilor. Fenomenul are reverberații planetare, dar, cam peste tot, se încearcă soluții de revigorare. În marile orașe occidentale au loc, în mod frecvent, lecturi publice, cu bilet plătit, în săli de peste o mie de locuri. Tirajele unor volume ajung la sute de mii, chiar milioane, de exemplare. Deci se citește.

În Slovenia, miracolul economic este dublat de cel spiritual. Studenții de la toate specializările susțin două examene pe an de lectură literară. Noi, fataliști renumiți, am depus armele: aproape nimeni nu mai vrea să citească. „Nu se mai poate face nimic !”, spun unii. Oare ? Atunci, de ce există destui elevi care nu citesc și au totuși media 10 la Limba română ? Dar profesorii ce fac ? Îi invită pe scriitori în școală ? Uităm un lucru fundamental: elevul trebuie „însetat”. Să le cultivăm deci, cu răbdare, bucuria lecturii.

Este aforismul românesc contemporan o cenușăreasă ?

Mulți scriitori și-au presărat creațiile literare cu aforisme, dar foarte puțini le-au adunat în volume separate. După 1990, au apărut numeroși autori, poate chiar prea mulți, unii adevărați manufacturieri, care „trudesc” pe ogorul aforismului, fără nicio șansă de izbândă. Din cauza lor a apărut prejudecata conform căreia această specie nu merită nicio atenție, ba chiar trebuie scoasă pe brânci, la poarta literaturii. Pe ușa de la intrarea unei edituri există chiar un anunț cu următorul conținut: „Nu publicăm

aforisme". Evident, revistele și editurile au libertatea să respingă creațiile nereușite, dar nu să disprețuiască specia în totalitatea ei. Există destui aforiști români valoroși. Unii dintre ei s-au refugiat pe Internet (bloguri, rețele de socializare, YouTube etc) unde au destulă audiență. Nu tot ce apare în mediul online trebuie dezavuat. Nu poți accesa volume imense, cu speranța de a fi citit, dar cugetările își găsesc admiratori. Alți autori de creații sapiențiale și-au măsurat, cu succes, forțele la mari concursuri internaționale. Celor merituoși li s-au publicat volume bi - sau trilingve. S-a ajuns chiar ca italienii, francezii și sârbii să adune aforisme românești din cărți sau de pe net, să tipărească, pe banii lor, antologii și să le difuzeze prin librăriile și târgurile de carte din numeroase țări. Cărțile de aforisme ale scriitorului Valeriu Butulescu au fost traduse și publicate în 55 de limbi. Dar prejudecata, despre care vorbeam mai sus, persistă. Destui manageri de edituri și reviste literare importante manifestă același sentiment de greață față de aforismul românesc contemporan. Cu o singură și strălucită excepție. În ultimii doi ani, spre cinstea ei, revista România literară, *nava amirala* revuisticii noastre literare, a publicat două grupaje de aforisme. Bine ar fi să se molipsească și alții, ca să nu facem trimitere la zicerea: „*cu o floare nu se face primăvară*”.

Factorul hotărâtor ține totuși de atitudinea aforiștilor. Dacă ei vor ieși în presă numai cu texte foarte bune, încet-încet prejudecățile de astăzi se vor topi.

De ce un festival al aforismului ?

Pentru că este o specie literară foarte importantă și, în plus, are „silueta” suplă. După hiatusul produs, cu ani în urmă, nu-i mai putem recâștiga pe cititori cu romane de 600 de pagini. Și nici numai cu poezie postmodernistă. Cu un an înaintea fiecărei ediții, noi mergem, împreună cu câțiva scriitori locali, prin școli. Le citim elevilor cugetări antice, proverbe, aforisme și îi provocăm la discuții. Apoi, ei adună texte de acest fel de pe Internet ori din cărți și

încearcă să le comenteze, sau să facă desene după ele. Colectivele de elevi, care ni se par mai receptive, sunt invitate să devină colaboratoarele noastre, pentru anii următori.

Programul festivalului a rămas neschimbat de-a lungul celor șase ediții și ca timp de desfășurare. Am ales începutul lunii octombrie, când temperatura este potrivită, iar elevii sunt acomodați deja cu atmosfera de muncă. Începem manifestarea într-o zi de joi, după-amiază, cu Gala elevilor, unde îi premiem pe elevii și profesorii care s-au remarcat la ediția precedentă. Spontan, se urzesc scurte momente de întrecere între școli, unii pregătesc scenete vesele, tot cu trimitere la aforism. Există și multă muzică clasică, folk, pop etc. Scriitorii intră în dialog cu elevii, citesc din creația lor, relatează amintiri hazlii etc.

A doua zi, la ora 9:30 cei 50-60 de concurenți premiați și scriitori invitați, sunt repartizați în 10-12 școli. De obicei, în școlile din țară, întâlnirile dintre elevi și scriitori se derulează după o procedură standard: elevii sunt îngrămădiți în cea mai mare sală din școală. Scriitorii încep să citească, iar „spectatorii” își scot tacticoși telefoanele mobile. Și manifestarea este considerată foarte reușită.

La noi, din spectatori pasivi, elevii devin *actori*. Și sub îndrumarea profesorilor, se desfășoară „ostilitățile”. Emulație incitantă și imaginație debordantă. Tot felul de întreceri, de interpretări, de întrebări.

La prima ediție, acad. Naji Naaman a rămas uimit când a văzut cât de creativi erau elevii care făceau desene după aforisme. Mi-a spus să adun 50 de lucrări. A plecat cu ele în Liban, unde a tipărit o cărțică în șase limbi, în 3000 de exemplare, pe care a difuzat-o în foarte multe țări. S-a scris atunci în presa lor că „elevii tecuceni au pus România pe harta culturală a lumii arabe”.

După „partitura” elevilor, începe scânteietorul dialog dintre elevi și scriitori căruia cu greu i se pune capăt. În ediția precedentă, elevii de la Colegiul Național de Economie și Agricultură din Tecuci au discutat, în prima parte a întâlnirii, în limba franceză.

După masa de prânz, scriitorii și spectatorii se retrag în Ateneul Pelin unde au loc lansări de volume, turnirul aforiștilor și al epigramaștilor, scurt program de muzică clasică, recitaluri de aforisme, Gala Premiilor, distribuirea antologiei etc.

Profesori de elită

Într-o țară unde părinții și dascălii se plâng că „loazele” nu mai citesc nimic, există, iată, niște *magicieni* care le dezvoltă acestora, la maximum, creativitatea, deci superlativul învățării. Puține cadre didactice acceptă să susțină asemenea „lecții” în fața unor scriitori renumiți.

Emoțiile sunt foarte mari, dar și satisfacțiile, care le urmează, depășesc nota obișnuită. Participarea activă a elevilor asigură profunda originalitate a manifestării noastre. „De când participăm la acest festival, afirma d-na Marieta Martin, managerul școlii din Umbrărești, elevii și profesorii citesc foarte mult, în special cărți de aforisme, dar nu numai”. Deci obiectivul nostru principal, atragerea elevilor spre lectură, a fost, într-o oarecare măsură, îndeplinit. Le scriem numele acestor *dăscălițe* remarcabile, cu nespusă admirație și recunoștință:

- Nelia Munteanu, Școala Gimnazială „Elena Doamna”, Tecuci;
- Pâslaru Panaite Dana, Școala Gimnazială „Șt.O.Iosif”, Tecuci;
- Ghica Claudia, Școala Gimnazială „D.A.Sturdza”, Tecuci;
- Silvia Toderică, Școala Gimnazială Drăgănești;
- Lucreția Iancu, Școala Gimnazială Umbrărești;
- Jalbă Ecaterina, Școala Gimnazială „Iorgu Iordan”, Tecuci;
- Corina Olaru, Colegiul Național „Calistrat Hogaș”, Tecuci;
- Monica Chiscoci, Daniela Lungu, E.Ignatovici „Colegiul Național de Economie și Agricultură”, Tecuci;
- Cristovici Rodica, Colegiul Național „Spiru Haret”, Tecuci.

La Tecuci, s-a înființat „Uniunea aforiștilor români de pretutindeni”

„În unire stă puterea” spuneau strămoșii noștri și nu avem niciun motiv să ne îndoim de acest adevăr. Împreună cu Fundația Pelin am înființat o asociație a autorilor români de aforisme din țară și din străinătate. Din data de 20 iulie a.c. am început să primim pe online cereri de înscriere. Dacă vom fi mai mulți, se vor înmulți opiniile, dar și împlinirile. Vom înființa filiale în țară și în afara ei. În fiecare toamnă, vor veni la Tecuci și reprezentanți ai filialelor.

Obiectivele noastre sunt aceleași: atragerea tinerilor, dar și a adulților spre lectura literară și sporirea nivelului artistic al aforismului românesc contemporan. Numai așa vom câștiga încrederea cititorilor, a revistelor și a editurilor valoroase.

Lecturi publice interactive

Încă din această toamnă vom relua și vom diversifica întâlnirile cu cititorii organizate în parteneriat cu: inspectorate școlare, universități, instituții culturale, posturi locale de televiziune. Vom posta, în mod frecvent, emisiuni pe online. Încercăm să-i convingem pe profesori că locul scriitorilor este, în primul rând, în școli, la orele educative. Să reînființăm și să revitalizăm vechile cercuri și cenacluri literare. Vom citi aforisme, poezie clasică și modernă, îi vom invita să asculte secvențe celebre de muzică clasică, îi vom provoca să dialogheze cu noi.

Annual, vom edita antologii cu cele mai valoroase aforisme și, dacă vom găsi sponsori, le vom oferi gratuit participanților la manifestările noastre. Lectura literară trebuie să redevină o preocupare curentă a românilor de azi și a celor de mâine.

Legat de această aspirație, un scurt remember. În primii ani de după cel de-al II-lea Război Mondial, românii se zbăteau din greu să supraviețuiască. Tata, țăran cu patru clase primare, avusese norocul să fie bibliotecar în armată. A citit enorm toată viața și ne-a „molipsit” și pe noi, cei cinci copii, rămași în viață.

Într-o vreme, cumpăra nuci (câte o căruță de saci) de la consăteni. El spărgea cantitatea stabilită pentru fiecare seară, apoi, în timp ce noi, așezați pe un preș, scoteam miejii din coji, el ne citea povești culese de Petre Ispirescu sau scrise de Ion Creangă. (Miejii îi vindea pe la cofetăriile din București. Cu banii câștigați ne cumpăra hăinuțe, caiete, dulciuri etc). De atunci, pentru noi „cea mai de folos zăbavă”, cum spunea Miron Costin, a rămas „cetitul cărților”. Acum ar fi păcat ca uriașele acumulări spirituale ale omenirii să rămână necunoscute pentru un procent atât de mare de români.

Mii de mulțumiri !

Festivalul nostru este, după cum s-a văzut din cele spuse până aici, ”o mașinărie” complicată cu multe „roțițe” și responsabilități. Le adresăm mulțumiri tuturor celor care au fost alături de noi, dar cu precădere:

- Fundației Pelin, cu care am plecat la drum în 2017;
- Consiliului Județean Galați;
- Filialei Sud-Est a U.S.R Galați;
- Primăriei și Bibliotecii Municipale „Șt.Petică”, Tecuci;
- Concurenților și invitaților;
- Scriitorilor care au asigurat (de-a lungul celor șase ediții) jurizarea: Theodor Parapiru, Constantin Tudorache, Traian D. Lazăr, A.G. Secară, Nicoleta Pelin, Petru Dumitriu și Daniel Mazilu.
- Scriitorilor tecuceni aflați mereu în preajma noastră.

Vasile Ghica

Letiția COZA Acrostih

Astăzi plutesc pe-al amintirii val:

Mult îndrăgitul nostru FESTIVAL

Iată că împlinește șapte ani !

Născut ca feți-frumoșii năzdrăvani,

Tânăr rămâne prin cei ce-l onorează,

Iubind frumosul, ei îl și creează.

Ramuri de gând dau muguri și-nfloresc,

Iar fructele, pe rând, se pârguiesc.

Din GÂNDURI DESENATE de copii

Iar, an de an, și din ANTOLOGII,

Nu numai cugetarea rostită lapidar

Freamătă-n noi, ci și al poeziei har;

E-adesea și umorul la-ndemână

Sau fina ironie ce-n scris o să rămână...

Talente noi se-afirmă, concursul stimulează

Inteligența celor ce laurii visează;

Vin de prin toată lumea în straie românești

Atâtea AFORISME ! Ți-e drag să zăbovești

La ATENEU TECUCI, s-ascuți ori să citești.

George CORBU

Und' te duci ?

(Fantezie oarecum umoristică)

Dialog absolut intempestiv și relativ absurd,

ca între doi interlocutori hazlii și

cam năuci

zăpăuci

hăbăuci

care nu sunt și nici nu au fost:

bașbuzuci

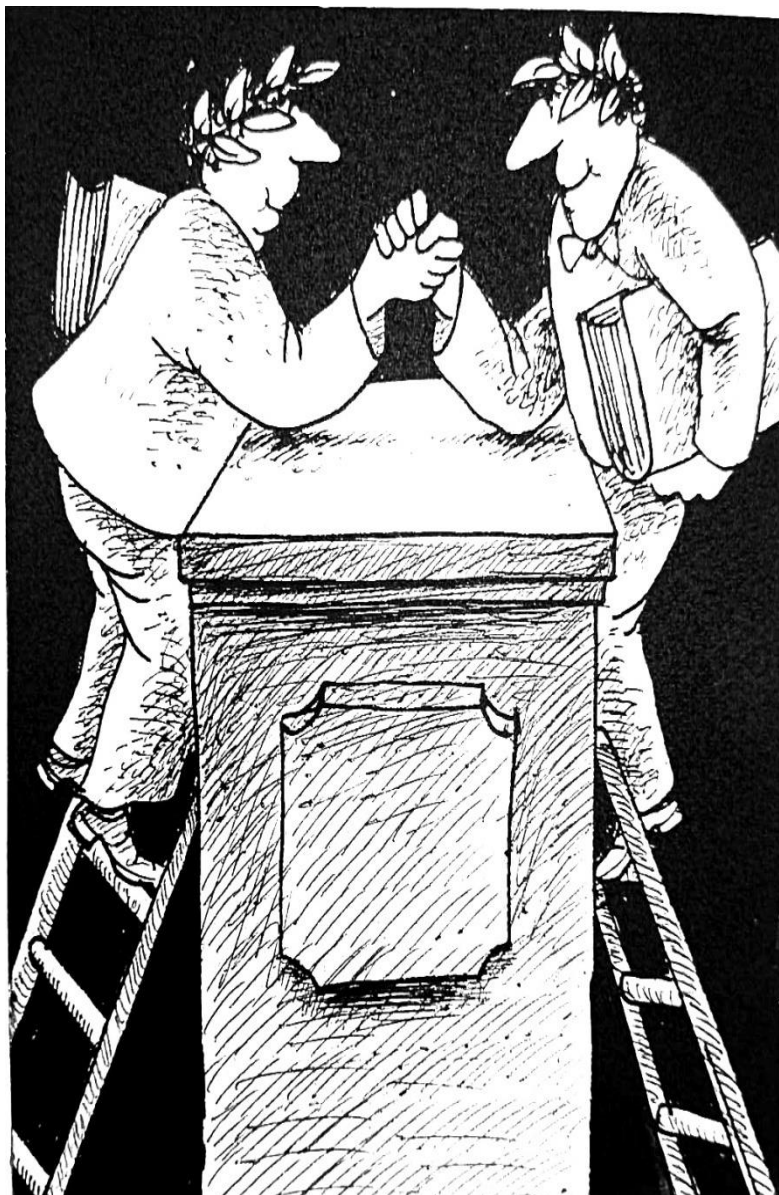
mameluci
eunuci
politruci

și nici nu vor fi:

guguștiuci
matracuci
calmuci
sau caduci.

Să-i ascultăm, totuși:

- Und' te duci ?
- La Tecuci !
- Sunt haiduci ?
- Doar sub cruci !
- Și nici nuci ?
- Doar răscruci !
- Nici bursuci ?
- Nu, doar cuci !
- Să-mi aduci
Niște știuci
Și lăptuci.
- Tot să-mbuci !...
- Iar, s-aduci:
vălătuci
Și peruci
Și papuci
Și măciuci
Și năluci
Din surduci
Sper s-apuci
Și duduți
Să le țuci
Pe butuci,
Și seduci
Și traduci...

Aforisme Hors concours

François VAUCLUSE, Franța

Traduit en roumain par Créola THENAULT BALTARETU

Envers des mondes

Lumi devastate

● **Le monde, ce moment de rencontre, rarement espérée, entre l'absence et l'infinie présence.**

Lumea, o clipa de întâlnire, rar sperată, între absentă și infinita prezență.

● **Chassés du Paradis, nous errons dans le monde des signes, celui du désir, de la douleur, de l'espoir orphelin.**

Alungați din Paradis, rătăcim în lumea semnelor, cea a dorinței, a durerii, a speranței orfane.

● **Le Paradis ? Ne cédez pas à cette tentation : c'est ce monde, en fade.**

Paradisul ? Ne cedați acestei tentații: este lumea aceasta, în mai rău.

● **Une phrase ne décrit pas un état de choses, elle ouvre un monde.**

O frază nu descrie o stare de lucruri, este o cheie către lume.

● **Le récit m'est étranger, la prose hors d'atteinte. - Ni poésie, ni prose, l'aphorisme se tient en retrait de tous les mondes.**

Povestea mi-e străină, proza dincolo de puteri. - Nici una, nici alta, aforismul se ține departe de lume.

● **Comme le monde qu'elle pourrait sauver, la littérature doit réussir sa décroissance.**

Precum lumea pe care ar putea-o salva, literatura trebuie să reușească prin cura de creștere.

● **La vie, ce trait d'union. - Entre deux mondes ? Non, entre deux dates.**

Viața, o liniuță de unire. - Între două lumi ? Nu, între două date.

● **Le monde n'advient que dans l'espace entre les mots.**

Lumea nu se naște decât în spațiul dintre cuvinte.

● **Dès le livre fermé, on revient, frappé de compassion pour le monde des vivants, hommes, bêtes et plantes.**

Odată cartea închisă, revenim, frapați de compasiune pentru lumea celor vii : oameni, animale și plante.

● **Ces aphorismes ne sont que des titres. - Pour trouver les chapitres, il faudrait errer longtemps de par le monde.**

Aceste aforisme nu sunt decât niște titluri. - Pentru a găsi capitolele, ar trebui să rătăcim cale îndelungată prin lume.

● **Cette page, rare endroit au monde à l'écart des écrans.**

Această pagină, loc rar în lume, departe de ecrane.

● **L'aphorisme n'est rien ? - Encore moins que toutes choses.**

Și aforismul nu este nimic ? - Mai puțin încă decât orice lucru.

● **L'aphorisme suspend, à tout instant, le cours du monde.**

Aforismul suspendă, neîncetat, trecerea lumii.

● **Image du monde, il n'a d'autre substance que son changement, d'autre ordre que ses hasards.**

Imagine a lumii, nu are altă stare decât propria-i schimbare, nici altă ordine decât propria-i dezordine.

● **Depuis que les livres ne résumant plus le monde, il n'est plus vraiment lui-même.**

De când cărțile nu mai rezumă lumea, lumea parcă s-a pierdut.

● **Le monde : absence de Dieu ; le mot : absence du Monde.**

Lumea : absența de Dumnezeu ; cuvântul : absența de Lume.

● **Monde. - Le monde n'est pas sans lois, simplement sans causes : d'où ses instants de beauté bienveillante.**

Monde. - Despre lume nu poți spune de ce, ci doar cum este: cu ale sale momente de blândă frumusețe.

● **Monde. Welt. World. - Le monde doit se dire en un seul mot, qui ait la sécheresse assoiffante d'un fait.**

Monde. Welt. World. - Lumea se ține într-un singur cuvânt, ce are uscăciunea sângerândă a unui singur fapt.

● **Créationnisme. - Le monde a été créé un beau dimanche, le 23 octobre de l'an 4004 avant Jésus-Christ ; mais il reste à déterminer l'heure.**

Créationnisme. - Lumea a fost creată-ntr-o bună dimineață, pe data de 23 octombrie în anul 4004 înaintea lui Iisus Cristos; mai rămâne de precizat ora.

● **Seuls les animaux vivent dans le monde des choses. - Mais ils n'ont pas la folie de les amasser.**

Doar animalele mai trăiesc în lumea lucrurilor. - Dar ele nu au nebunia de a le aduna.

● **Dans ce monde, le plus angoissant, c'est qu'on croit le comprendre.**

În lumea asta, cel mai stresant lucru, este să crezi că o înțelegi.

● **Il n'y a rien de compréhensible dans le monde. - Sauf qu'il ne le soit pas.**

Totul pare de neînțeleles în lume. - Atâta doar, că nu ar fi.

● **Pour comprendre le monde physique, il a fallu le dématérialiser. - Pour comprendre la vie, suffit-il donc de la dévitaliser ?**

Pentru a intelege lumea fizică, a trebuit o dematerializare. - Pentru a înțelege viața, este deci suficientă o devitalizare ?

● **Des naïfs mensonges de la science, il reste toujours un fond de vérité que nous appelons *le monde*.**

Din multele minciuni ale științei, rămâne, mai totdeauna, un fond de adevăr pe care-l numim lume.

● **Le principe de réalité ? Laquelle ? La réalité n'est que la perte du réel, comme le monde l'absence du paradis.**

Principiul realității ? Care ? Realitatea nu-i decât pierderea realului, precum pentru lume e paradisul pierdut.

● **Si vous pensez comme tout le monde, vous avez peut-être raison; et comme personne, sans doute.**

Dacă gândiți precum toată lumea, aveți probabil dreptate ; și ca nimeni, fără îndoială.

● **Les réponses s'accumulent, dans le monde obscur des certitudes.**

- **Dans celui des lumières, les questions répondent aux questions.**

Răspunsurile se îngrămădesc, în lumea obscură a certitudinilor.

- *În cea a luminilor, întrebările răspund întrebărilor.*

● **Le monde ? Ce qui reste quand tout le monde est parti. Lumea ?**

Ceea ce mai rămâne după ce toată lumea a plecat.

Nous comprendrons le monde quand nous nous serons compris : jamais.

Vom înțelege lumea, când ne vom înțelege pe noi înșine: deci niciodată.

● **Le monde, cette hypothèse persistante. - La seule.**

Lumea, această ipoteză persistentă. - Singura, de altfel.

Intime, la vérité sur ce monde ne peut se confier que dans un silence hésitant.

Intim, adevărul despre lume nu se poate spune, decât într-o tăcere ezitândă.

● **La poésie ne se laisse pas traduire ; le monde n'est donc qu'un poème - d'ailleurs indéchiffrable.**

Poezia nu se lasă tradusă ; lumea nu este deci decât un poem - de altfel indescifrabil.

● **Le traducteur chemine sur les rives ultimes de ce monde, portant ses provisions, bivouaquant à ciel ouvert. - L'œuvre narre cette infinie randonnée.**

Traducătorul străbate ultimele margini ale acestei lumi, ducându-și traista, și rătăcind liber sub cer. - Opera povestește acest infinit periplu.

● **L'aphorisme et sa traduction composent un distique, d'abord élégiaque, puis mystique.**

Aforismul și traducerea sa compun un distih, mai întâi elegiac, apoi mistic.

Chacun va désormais sur les routes du monde, accompagné de sa traduction, non comme son ombre, mais comme son ange.

Fiecare se duce de acum înainte pe drumurile lumii, însoțit de propria-i traducere, nu ca propria-i umbră, dar ca un înger păzitor.

● **Qui traduit habite un lieu de passage : cette rive du Styx où finit le monde des vivants.**

Cine traduce locuiește un loc de trecere : acest mal al Styxului unde încetează lumea viilor.

● **Le meilleur des aphorismes ne pourra jamais être compris.**

Cel mai bun dintre aforisme nu va putea fi niciodată înțeles.

● **Comme Éros, fils de Pénia, l'aphorisme vit de manques.**

Precum Eros, fiu al Peniei, aforismul trăiește din ce nu spune.

● **L'aphorisme peut se passer de tout. - Même d'auteur.**

Aforismul se poate lipsi de tot. - Chiar și de autor.

*

Mircea OPREA, Botoșani

● La bătrânețe te temi că și adevărul tău, cel răsfățat de fapte, e o minciună încă nedovedită.

● Da, recitesc iar și iar *Jurnalul* acelei trădări de mine dintr-o tinerețe uitată și scrisă ca un autodenunț la poliție pentru vina că m-am născut. *Mărturisirile* acelor ani le recitesc și azi și, uitând personajul, mi-aș da viața să cunosc autorul.

● Când mi-i teamă să spun ceva, (mi se întâmplă tot mai des), las un spațiu alb. Las loc destul cât să încapă acolo tot ce simt. Cititorul va ști cum să completeze tăcerea mea cu înțelesul său.

● Cred în democrație mai mult decât în Dumnezeu, dar n-am încredere și nu-i votez nici pe slujbașii *Democrației*, nici ai *Bisericii*. Și unii, și alții îmi promet Raiul, care pe Pământ, care în Cer și, de-o viață, tot în lad trăiesc.

● Am auzit că, în sfârșit, se micșorează pensiile nerușinat de mari. *Serios ?* Da, pe talon se va scrie *pensioară !*

- Flămândul din mine risipește perle cu pumnul până se satură cu carnea scoicilor pescuite de el.
- Ca și femeile mult așteptate, cărțile trecute de *vârsta capodoperei* dezamăgesc.
- Dintre toți frații săi vitregi, când bate vântul, *puiul de cuc* se teme cel mai tare să nu cadă din cuib.
- *Aforismul* - forma lapidară, urgentă și irepresibilă a unui eseu, a unei poezii, a unui sentiment - trăiri lăsate fără eșafodaj, fără premisele silogismului, mansarde cu hornuri fumegânde plutind peste temelie ce nu vrea să se așeze pe pământ.
- Mulți dintre noi, la limita suflării, trăim în viitor, dar *retardații* ne fac prezentul.
- A încercat să picteze peisaje. Părea să fie ușor, dar niciodată n-a reușit să aducă pădurea pe pânza sa, cât timp el era în pădure. Nici eu nu-mi scriu *adevăratul chip*, cât sunt viu în spatele condeiului.
- Țara mea, România - țara în care o tragedie o îngroapă pe alta, până când marșul funebru va ajunge *Imn național*.
- Am închis calculatorul și continui să privesc monitorul negru cum aș privi în oglindă cu premoniția că, din fereastra beznei, *mă privește viitorul*.
- Cel care, cu torța aprinsă în mână, vrea să cunoască bezna, acela nu va înțelege nimic. Își va vedea doar propria umbră urmărindu-l.
- Lumea este rea ? Vă rog să mă credeți, *nu-i vina mea*; eu așa am găsit-o... Mai fericită, cum ar vrea Montesquieu, poate nu vom

reuși, dar s-o lăsăm *un pic mai bună* înadins prin bunătatea noastră, merită să ne străduim.

●De mic, din pânțele mamei, îngerul meu duce în cârcă un drac bătrân.

●Trăim viața cuiva pe care nici nu-l cunoaștem.

●*Bine ar fi* să iubim străinii; *bine ar fi* să ne iubească și ei. Dar mai toată istoria lumii este o luptă între vecini, între rude, între frați. Istoria - o luptă cu *străinul* de aproape, cu *străinul* de departe.

●Cea mai gravă *subversiune* a mea este autocenzura: puternicii lumii nu vor știi, vreodată, ce bombă au sub scaun. În locul lor n-aș avea clipă de liniște știind că, undeva, un om liniștit ca mine are la îndemână bomba atomică - gândul liber.

●Am auzit și eu cum zice Biblia dar, ca popii, mai (răs)tălmăcesc și eu după interes: *Ce ție nu-ți place, altuia fă-i cadou !*

●Simțea că *în el sunt doi oameni*: unul slab și unul puternic. Și nu înceta să se mire de cum cel slab câștiga mai toate bătăliile cu omul puternic din el.

●Bieții nemuritori dintre noi... Ei vor fi îngropați de vii !

●Cândva, un leu a sfâșiat un om. Și azi, prinși într-o lungă cruciadă, vânătorii încă omoară leii, poate îl vor nimeri pe cel vinovat.

●*Gerontofob* ? Un om mai în vârstă îmi dă speranța că mâine poate fi o zi și pentru mine. Aș vrea să fi știut asta pe când eram și eu tânăr.

*

Ananie GAGNIUC, Constanța

- La popă: Sfinte părinte, plec într-o expediție, în Sahara. Pot lua numele Domnului în deșert ?
- Poker în familie: copilul avea trei de 10, tatăl două dame, mama, un valet și bunica doi popi.
- E într-o perioadă de căutări. L-am văzut cu un băț la tomberonul de gunoi.
- Băteau mulți la ușa ei, că doar nu era ușă de biserică.
- Când toată lumea lupta pentru neatârnavare, el s-a spânzurat !
- În țară s-au deschis multe magazine automate. Intri și ieși automat.
- De câte ori mă las transportat de gânduri, mă trezesc peste graniță !
- Purta bluza, dar nimic pe sub ea. La fel și pălăria.
- Fusta ei era așa de scurtă, că depășea orice măsură.
- Până a venit părintele, să ne ierte păcatele, ne-am făcut o mie de draci !
- "Ce bine-ar fi dacă mi-ai scoate peri albi !", zise chelul.
- Atât de mult i-a vrut răul, încât i-a acceptat cererea în căsătorie.
- Mamă, cum să amân căsătoria doi-trei ani ? Cât crezi că poate o femeie ține o sarcină ?
- Numai limba română poate avea chemare-respingere în două cuvinte: hai, du-te !

- Printr-un aranjament orchestral, trombonistul a fost dat afară.
- S-a plâns că, de un timp, soțul ei doarme neîntors. Neîntors acasă.
- Din două vorbe, se și căsătoriră („Da” și „Da”). După aceea, ”Da”-urile au persistat: da și el, da și ea !
- Dacă anul acesta vor fi alegeri libere, eu aleg Elveția !
- Horoscop valabil pentru toate zodiile: veți avea necazuri financiare
- Și sticlele pot deveni victime ale alcoolului. Nu vedeți cum zac, goale, prin șanțuri ?
- Merg cu el până la capăt. Sau până ce capăt.
- Caut cojoc damă, mărimea 42-44 de ani.
- Gospodarul își face vara sanie și iarna... o pune pe foc.
- În clasa a-II-a, când am terminat de făcut primele *bastonașe*, tata mi-a zis: „Băietate, gata cu școala ! Poți să te faci milițian !”
- Tinere, degeaba-i ridici domnișoarei batista, că nu-i de nasul tău!
- Chiar, unde o fi dus mutu iapa ?
- Calul se teme de câine, mai mult din cauza amenințării cu care îl latră: ham, ham !
- Șoferul a ajuns la destinație ca un indian. Cu șase pene.
- La pomul lăudat, să te duci întâi la udat.
- Se spune că vecina de lângă casă niciodată nu te lasă. Nu-i adevărat, pe mine mă mai lasă, din când în când... Am jucat șah cu ea: i-am cedat nebunul și ea, două ture !

- Atacatorul i-a dat o palmă. Victima abia la a doua s-a supărat. Era la... second hand.
- "De profesie "văduvă", execut "lucrări" la domiciliul viitorilor soți".
- Dacă n-am loc de veci, voi fi obligat să umblu din loc în loc, în vecii vecilor ?
- Aș vrea să știu exact locul unde o să mor, ca să nu trec niciodată pe acolo...
- În caz de dureri reumatice, nu vă lăsați ! Puneți osul la muncă !
- "Caut femeie îngrijire copil, pe care mă ofer să i-l fac."
- Pentru unii, omul este ca aerul: îl trag în piept, apoi îl dau afară !
- La câte bănci, farmacii, moluri sunt în țară, zici c-avem trai ca-n rai
- Norocul și-l face omul și cu mâna... ei.
- "E timpul să întoarcem foaia !", zise brutarul, către patiser.
- "Ai fost vreodată angajat ?". "O singură dată, într-un accident de circulație". Ca pieton, din păcate...
- Dacă spun că văd negru înaintea ochilor, sunt rasist ?
- Cântăreța a interpretat "De ce fugi de mine ?", "Fii bădiță îndrăzneț" !
- "Iubitule, la tine "Ostentația" nu e o tentație a osului..."
- Dacă zici că mă iubești ca lumina ochilor, de ce nu stingi lumina ?
- "E timpul să renunți la femei !", mi-a spus o tipă, după o noapte petrecută cu ea...

- Melcul: auzi, secolul vitezei !
- Păcat de el ! Și bunicii și străbunicii lui au atins suta. El mergea doar cu 90 la oră.
- Cumpăr urgent metru de lemn, indiferent de lungime.
- Cea mai veche instalație de aer condiționat: aerul intră, cu condiția să deschizi geamul.
- La 36 de ani, rupeam norii. La 63, norii mă rup !
- Din toate mărilor lumii, cea mai cețoasă e Marea Britanie.
- Vrând să se extindă, patronul își deschise o stație de benzină și una de îmbuteliere a gazului. I-a venit ideea, așa, ca o scânteie. Și, de două zile, sunt unități cu foc continuu.
- De peste hotare. Astăzi, peste hotare au mai trecut 700 de români.
- Fiindu-i milă să taie porcul, a folosit scaunul electric.
- Câte vise n-am avut, care n-aș fi dorit să se transforme în realitate!...
- Iubito, lumea se desfată. Desfă-te !
- "Nu dragă, nu-s căsătorit și, oricum, soția n-are cum ști că sunt cu tine..."
- Pe lespede de mormânt: „Uite cum poți să ajungi din om, neom!”
- Mă simt atins de aripa geniului, dar mai mult de durerile de spate.
- După anul 1989, profită de libertatea de exprimare, mai mult cei care nu știu să se exprime.

Dorel VIDRAȘCU, București

Și-n catedralele contemporane
Pulsează inimile multor Ane.

De multe ori în bobul de orez
E gândul unui aforist chinez.

Poezia izvorăște, în mod cert,
Și din boabele de rouă din deșert.

Surâsul e ca un spițer,
Când e rănit un caracter.
Istoria, cum știm, unii o fac,
Dar alții o scriu, după bunul plac.

Nu mai avem covoare roșii pentru gloriei,
Câte vor să-acapareze impostorii.

E o mare-ngrijorare pentru-ntreaga omenire:
S-a scumpit și energia consumată de gândire.

Opinia, când faci politică,
Se vrea, precis, și apodictică.

Pe un chip brăzdat de lacrimi,
Citim taina multor patimi.

Tăcerile statuiilor
Spun tainele-nțelepților.

Adevărata fericire,
Se află-n taina din iubire.

Prin tăcere se pot spune

Taine din înțelepciune.

Cu cât vrei să pari mai cool,
Cu atât devii mai nul.

Scârbit de-a omului nimicnicie,
Lupul s-a întors în sălbăticie.

Când sexele, de-un timp, se inversează,
Și viitorul se absurdizează.

Din adâncul nerostirii
Cresc poemele iubirii.

De-un timp, străbuna noastră datină
Din rădăcini adânci se macină.

Când proștilor le ții întruna hangul,
Tu nu uita ce poate bumerangul !

Un parlamentar susține cu fală:
Și eu reprezint neamu' lui Tândală !

Paiele, orice s-ar zice,
Fost-au fost roditoare spice !

*

Cristinel Mortici, Viforâta, Dâmbovița

- Când eram mic, nu aveam ce mânca, nu aveam cu ce ne îmbrăca, nu aveam cu ce ne juca. A fost o copilărie fericită: aveam părinți.
- Fericirea copilăriei constă în a te juca cu părinții. Magia acestui joc rămâne în amintiri și emoții care vor dăinui totdeauna.

- Noi suntem tineri, copiii noștri sunt prea mari: nu mai putem să-i ținem în brațe, dar nu încetăm să-i ținem în inimă.
- Dacă toată viața ar fi fost numai primăvară, am fi fost de patru ori mai tineri. Dar n-am fi aflat vreodată și n-am fi crezut în miracolul renașterii la viață.
- Dacă vrei să înveți pe cineva să-și facă prieteni, nu-l trimite să caute printre oameni. Învață-l să iubească, să caute inimi și suflete.
- Sunt lucruri care nu depășesc puterea noastră de înțelegere și totuși nu le înțelegem. E o chestiune de perspectivă: ceea ce pare evident pentru unii, pare confuz pentru alții. Sau o chestiune mai gravă: refuzăm, din varii motive, să înțelegem.
- Uneori, cuvintele nu sunt de ajuns pentru a ne exprima emoții, imagini, concepte care ne încearcă. Când nu le găsim în noi, le căutăm împrejurul nostru, în simțirea plantelor sau în ochii animalelor. E motivul pentru care zicem: "credincios ca un câine", "frumos ca un trandafir", "viclean ca o vulpe", "falnic ca un stejar", "curajos ca un leu".
- Dacă nu ai curaj nebun, nu ai curaj. Dacă nu ai curaj nebun însoțit de rațiune, nu ai curaj. Un altfel de curaj nu există.
- Apusul și răsăritul sunt Cerul și Pământul. La apus strălucește cerul. La răsărit strălucește lumea.
- Dumnezeu ne-a dat inimă pentru că sunt lucruri pe care nu le poți vedea cu ochii. Avem nevoie să vedem forme și culori, dar și emoții și vibrații.
- În Univers, totul e ciclic: zilele, săptămânile, anii, anotimpurile, strălucirea stelelor... se repetă periodic. De ce nu s-ar repeta și viața?

●Școala e o doctorie amară pe care nu o savurezi în momentul când îți se administrează, dar prețuiești binefacerile ei dulci mai târziu în viață.

●Atunci când cazi de o sută de ori și te ridici de o sută de ori, te ridici din ce în ce mai puternic și ești învingător. Atunci când cazi de trei ori și te ridici de două ori, ești învins.

*

Florentina-Loredana DALIAN, Slobozia

●O fi și gara tot un cimitir, de vreme ce vezi mai multe lacrimi în gări decât în cimitire.

●Toți avem lupi care urlă în pădurile din suflet în care ne mai ascundem uneori.

●Și noi am cam ajuns marfă unii pentru alții. Marfă ieftină și cu termen de valabilitate expirat.

●Noaptea, toți suntem orbi, dar nu toți vedem pe dinăuntru.

●Jocurile de copii nu se termină niciodată cu învingători și învinși, jocul e cel care contează, de-ar învăța și oamenii mari ceva de la ei !

●Ce mai eroziune produce în sufletul unui om un vis neîmplinit !
Cum macină, cum sapă lent visurile pe care le-am pierdut !

●Imaginându-ne în viețile altora, mereu fericiți, ne ratăm propria fericire.

●Cu cât explici iubirea, cu atât mai mult te îndepărtezi de ea.

●A ști să joci cărți nu-i totuna cu a ști să-ți joci cărțile.

●Timpul tace tot timpul.

- Măinile obișnuite să țină arma știu să mângâie mai bine decât cele care țin Potirul. Un fel de lege a compensației.
- Unele răni, pentru a fi vindecate, trebuie deschise din nou.
- Fuga nu aduce rezolvări, ci doar amânări.
- N-am timp să n-am timp.
- Când te simți inutil, ești ca o virgulă între subiect și predicat.
- Uneori, frumusețea rănește, de parcă n-ar fi de ajuns urâtenia lumii.
- Tinerețea are puteri magice, inclusiv de vindecare a unor răni altfel de nevindecat.
- Puterea adevărată e dată de lucrurile perene, nu de cele întâmplătoare, trecătoare ca apele repezi sau mai lente, dar totuși trecătoare.

*

Ioan MARTA, Arad

- Dacă vrei să rămâi cât mai mult în viață, lasă-ți mintea în pace.
- Ai grijă să nu cazi în găurile negre, care se ascund în gândurile tale.
- Locul pe care-l ocupi în lumea amintirilor, este singurul loc care contează.
- Nu te ocupa niciodată cu cele mai ieftine sau cele mai scumpe lucruri. Este la fel de periculos.
- Oamenii se deosebesc, doar după cum își petrec timpul libe

- Îndatorează-i cu orice pe cei cu care te înconjori, dar nu cu bani.
- Nu lega oamenii de tine. Cea mai trainică legătură este libertatea.
- Oamenii își vor aminti din nou de prietenie, când ne vor conduce roboții.
- Pădurea doar se rărește și se completează, la fel ca și oamenii.
- Când intri în grațiile cuiva, intri de fapt într-o capcană.
- Cel mai bine te caracterizează, libertatea care ți-o crezi tu.
- Pentru ca cineva să știe să facă ce vrei tu, el trebuie să știe să facă ce făcea el.
- Timpul doar ne rabdă dar nu ne pășuiește.
- Nu putem fi comparați, ci numai caracterizați deoarece suntem unici.
- Secretul paianjenului nu este cum își țese plasa, ci cum nu se încurcă în ea.
- Tot ce te impresionează în afară de simplitate, arată cât de rătăcit ești.
- Fiecare suntem o cale, dar trebuie să fim atenți la intersecții.
- Gândește-te doar la ce vrei să faci, deoarece la ce ai făcut se gândesc ceilalți.
- Nimic nu te apasă mai tare, decât judecata celor care au crezut în tine.
- Secretul succesului, este să fii mereu altfel dar nerenunțând la tine.

Aleksandar COTRIC, Serbia

- Dirijorul a plecat. A rămas bagheta.
- Pe timp de pace, mulți oameni dispar fără un motiv anume.
- E un satiric adevărat. A spus că se întreține din scris.
- Strigătul celui pierdut în pustiu tulbură liniștea zonei.
- Păcătuiește. E singura sa trăsătură umană.
- Adevărul e relativ. Arareori corespunde opiniei oficiale.
- Păcatul nostru e grav. Arestați-i pe cei care ne-au susținut.
- Cum să ne mândrim cu trecutul nostru, când fiecare zi care vine e mai proastă ca cea anterioară ? !
- Luptăm până la ultima suflare. Așa ceva poate spune doar ultimul om.
- E foarte suspect. Trecutul său e fără pată.
- Medicina a progresat, oamenii mor sănătoși.
- Ceea ce vedeți nu este ceea ce gândiți.
- Și noi știm că e imposibil. Dar la noi se întâmplă.
- Se consideră nevinovat. Toți suntem egali în fața legii.
- Dacă mărturisești totul, vei afla pentru ce ai fost arestat.

- E judecat pentru că a încercat. A deschis gura,
- Nu putem câștiga întruna, pierzând mereu,
- Mintea la cap ! Ascultă-l pe cel mai prost decât tine.
- Poliția nu arestează oameni nevinovați.
Mai curând sau mai târziu, fiecare își va mărturisi vina.
- Afirmați că doi și cu doi fac patru ? Aveți undeva vreo dovadă ?!
- A sosit momentul adevărului.
Pentru adevăr sunt rezervate doar momente.
- Dacă n-ar fi obligatorie libertatea cuvântului,
am afla că nu avem democrație.
- Nu există popor, căruia noi să-i fi adus atingere.
- Nu trebuie să ieșim împotriva lor în stradă.
Vor veni ei singuri, peste noi, în casele noastre.
- N-am terminat școala generală. Nu putem fi toți doctori în științe.
- De ce se bagă literații peste politicieni ?
Politicienii nu se ating de cărțile lor.
- Epitaf: A trăit din munca lui !
- Noi am construit podul.
Faptul că sub el nu e râu e doar o anomalie a naturii.
- Râurile noastre sunt curate.
Deversăm în ele cantități mari de săpun, șampon și detergenți.

Vasile GHICA, Tecuci

- Arta poate să facă dintr-un suflet răvășit o Catedrală.
- Lumea de astăzi este un Titanic în derivă; iar noi, pasagerii, ne călcăm în picioare, unii pe alții, ca să prindem cabine de lux.
- Ultima licitație s-a încheiat. Condiția umană a pierdut Livada cu vișini.
- Din copilărie, rămân icoane, nu amintiri.
- Scopul educației este transferul de flacăra.
- Iubirea înseamnă doi la puterea nemărginirii.
- Ne străduim din răspuțeri să lășăm urme eterne pe zăpada vremii.
- Spre vârf nu poți duce decât o stâncă sau o cruce.
- Creația literară este un har, lectura-o zidire.
- Fără valori, o națiune nu mai are purtători de drapel.
- Castelul Elsinore așteaptă încă un răspuns.
- De fapt, în lume nu există decât două etnii: oameni și neoameni.
- Un singur poet român nu a primit niciun premiu în viața lui.
Se numește Mihai Eminescu.
- Ce-am mai freca dușumelele cu el, dacă am avea și noi, românii,
un laureat Nobel.

- În privința proștilor, natura este vinovată de două ori. Întâi că i-a creat. Apoi, că nu le-a adus la cunoștință.
- Idealul muștei este bălegarul.
- Omul de astăzi nu mai simte incultura ca pe o surprare.
- Și totuși, în om există mai mulți nuferi, decât nămol.

*

Alexandru COJOCARIU, București

- Prin dubla negație reiese că tot ce te omoară te face mai slab.
- De ce vă pasă de ultimele mele cuvinte, dacă nu v-au interesat și primele ?
- Dacă nu știi ce este cu tine, de ce vrei să te cunoască lumea ?
- Ce rost mai are să trăim viața, dacă s-ar sfârși copilăria ?
- Având bunici învățăm cât de repede timpul poate trece, dar și cât de mult poate trece fără ei...
- Să te bucuri că trece timpul e un act de cruzime, amintește-ți că suntem trecători !
- Ori te uit, ori dăm timpul înapoi...
- Tu nu vrei să te definești, ci să te identifici.
- Dacă aș fi ucis, eu aș face închisoare...
- Ce ți-e viața, dacă nu știi s-o trăiești ?
- Nu mai iubiți, tot ce e frumos răsare dintr-o crimă !

- Dragostea e prea frumoasă ca să nu doară...
- Natura ne învață două lucruri: să fim în armonie cu ea și cât de în armonie suntem cu societatea.
- Când descoperi un lucru, descoperi, de multe ori, două: acea chestie și că nu ai fost tu primul.
- Hristos nu putea fi din Fălticeni, că nici Dumnezeu nu stă pe acolo.
- Nu mi-e frică de nimic, decât să mă întrebe cineva ce fac...
- Autoreflexia este singura cale prin care mori voit și renaști subit.
- Sunt doar un om ce interferează ocazional cu realitatea.

*

George CORBU, București

- Constat că în itinerarul excursiei nu este înscrisă și vizitarea Comunei Primitive.
- Fișa prostului – document de stringentă necesitate.
- Fiind inexistentă, demnitatea parlamentară nu poate fi ridicată.
- Tipul acesta corespunde într-un tot pensiei nesimtite pe care o încasează.
- Viața mea este atât de zilnică, încât mă exasperează.
- Răul ca superlativ al binelui: e bună rău !
- Poetul acesta prea face figuri... de stil.
- Autocitarea nu este decât expresia stimei de sine.

- M-am străduit să am întotdeauna inima la purtător.
- Actuala triadă românească: grația, dizgrația, migrația...
- Din carnea misterului nu se face friptură.
- Până și necuvintele se servesc de cuvinte.
- Suport să fiu operat de patriotism fără anestezie. Vă rog !
- După ce am primit certificatul de cobai, l-am trimis - în chip de C.V.- câtorva spitale de pe mapamond. Oare voi impresiona vreunul?
- Ecologie divină: singurul care mai poate purifica aerul este Dumnezeu.
- În atenția lui Descartes. Ia aminte, scumpe maestre, cuget mai bine decât exist și exist mai bine decât mă îndoiesc !
- S-a redescoperit procedeul alchimic prin care incantațiile despre mamă și sfinți erau convertite în înjurături.
- Trăia în cultul probabilităților, și nu al posibilităților.
- Astăzi avem de toate și parcă nu avem nimic.
- Este o persoană omniscientă: știe și ceea ce nu știe !
- Dorința lui era deca-potabilă.
- De atâta sentiment, ar fi trebuit să fiu operat pe inimă. Cum nu s-a întâmplat acest lucru, m-am mulțumit cu un infarct !
- M-aș lepăda de mine, dacă aș găsi cine să mă înlocuiască.

*

Julian RADU, București

Când guvernele-s „cârpite”,
Toate legile-s tocite.

Lupu-și schimbă... stâna,
Dar pleacă cu „lâna”.

Între iertare și iubire
Este loc de fericire.

Când lucrurile se destramă,
Haosul percepe vamă.

Șarpele, ca să crească, trebuie să năpârlească.
Tu, ca să evoluezi, nu-nceta să explorezi.

Câtă murdărie este-n lume
Doar zăpada poate spune.

Când totul pare pierdut, haosul pune de-un nou început.

Linia care separă haosul de ordine este... conștiința.

E bună la ceva și lipsa de căldură,
Găsești refugiu în literatură.

Mâinile care se-nhamă sunt mai sfinte decât gurile care-ndeamnă.

Pierzând din timp
Câștigi în nimb.

Țara este în ruine,
Noi purtăm discuții bizantine.

*

Nicolae PETRESCU - REDI, Ploiești

- Tiranul ia măsuri să-ți retragi plângerea, nu lacrima.
- Conducătorul de care ne îndepărtăm își ia armă cu lunetă.
- Ce sigiliu regal lăsat-a pe ceara topită zborul lui Icar !
- Viclenia unora - cal troian de sticlă.
- Arginții pentru care te vinzi nu-ți ajung să te răscumperi.
- Din arginții trădării, unii își fac salbe.
- Și dictatorul își luminează supușii. Ca reflectoarele din curtea închisorii.
- Vai de sceptrul care nu pare decât un baston de polițist !
- Libertatea reușește separația puterilor în stat, tirania - doar separarea Puterii.
- De tiran se simt legați, atât prietenii, cât și dușmanii săi.
- Gratiile se văd prin orice perdea.
- În vremuri de război, țăranul e nevoit să schimbe plugul de aur cu sapa de lemn.
- Cu un singur cal (și acela de lemn), Ulise a creat cea mai eficace cavalerie.
- Oare urmașii lui Romulus au fost crescuți de-o vulpoaică ?
- Fără cal troian, mulți războinici n-ar fi avut statuie ecvestră.

- Tiranul poate avea totul la picioarele sale. În final, chiar și capul.
- Să modernizăm tronul dictatorului, făcându-l scaun electric !
- Da, politicienii aplică politica porților deschise ! Apoi coboară din calul troian.
- Scara învingătorilor pare făcută din crucile învinșilor.
- La începutul dictaturii se vorbește de popor blestemat; la sfârșitul ei - de blestemul poporului.
- Oamenii mari visează pentru toți, cei mici - nici măcar pentru ei.
- Cu cât înfrângerea e mai grea, cu atât victoria atârână mai mult în balanță.
- Unii ajung sus prin rudele de sânge, alții - prin sângele rudelor.
- Prin luneta puștii, omul descoperă o planetă străină.
- Războiul se sfârșește, terenul orfanului rămâne minat.
- Când inima nu mai pare stemă, steagul pare giulgiu.
- Oamenii din închisorile tiranului nu vedeau lumina zilei, cei de afară nu zăreau ziua luminii.
- Nu toate statuile rămân străjerele amintirii.
- Sângele soldaților colorează istoria, dar și geografia.
- Ce frumos s-a scuturat Moise de nisipul deșertului ! Cu mâna lui Dumnezeu, cu mâna lui Michelangelo.

Valeriu BUTULESCU, Petroșani

- Comunismul a transformat transhumanța în navetism. Dar marea migrație a românilor s-a produs după 1989.
- Protecția socială e treabă veche. În momente biblice tensionate, din cer cădeau prepelițe fripte.
- O, dacă l-am avea pe Iisus ministru de finanțe ! Să înmulțească banii de la buget, cum înmulțea pâinea apostolilor !
- Cel mai important minister al educației rămâne familia.
- Balta cu multe broaște nu e cea mai bogată. E cea mai zgomotoasă.
- Rămânem toată viața copii. Deși, pe parcurs, ne mai pierdem din farmec.
- Să scrii literatură e ușor. Greu e să-ți ridici spiritul creator la exigența necesară unei opere de anvergură.
- Popor teatral. Revoluția ne-a schimbat repertoriul: de la drama comunistă, la comedia democrației.
- Supunerea în fața unor legi drepte. Iată adevărata libertate.
- A da în mintea copiilor e un privilegiu. Curată și neperversită, mintea copilului este un dar minunat al vieții.
- Prostituția politică e un rău suportabil. Grav e că a început să ne placă.
- Nu există mod mai simplu de a-ți face dușmani afară, decât să râzi de tradițiile și istoria altor popoare.

- De unde apare necredința ? Din existența a patru mii de credințe contradictorii.
- Dascălului de azii s-a confiscat aureola apostolică. Învățământul a devenit un job.
- Aruncă cu pietre în mine. Cică vor să mă șlefuiască.
- Conform proverbului, unde-i deșteptăciune, e și prostie. Dar unde nu-i deșteptăciune, e numai prostie.
- Alegătorii nu doresc igienizarea clasei politice. Au aceleași norme de igienă ca și aleșii.
- Mântuirea vine de sus. Dar religia controlează rețeaua de distribuție.
- Maneliști. Inițial am crezut că se smiorcăie. De fapt, ei prestau servicii muzicale.
- Deși moarte, unele frunze se încăpățânează să rămână pe ramuri. La fel procedează unii oameni în politică.
- Dacă societatea nu e bine așezată moral, democrația ia forma dictaturii unei majorități inepte.
- Ironie feroviară. Să botezi "Săgeata" un tren care face cinci ore de la Simeria la Târgu Mureș.
- Belșugul ocazional strică aritmetica omului sărac.
- În democrație, intelectualul va conta doar în cadrul unui demos intelectualizat.

- La șah, doar nebunii își păstrează tot timpul culoarea politică.
- Când societatea devine diabolică, dracii preiau puterea politică.
- Cu cât știm mai multe, cu atât mai profund este misterul.
- Stupiditatea e o formă superioară a prostiei. Stupidul este prostul occidental.
- Corupția mioritică nu se poate defini filosofic. Intră în categoria noțiunilor de la sine înțelese.
- Ruptură socială. Unii sunt corupți, alții, cu nădragii ruși.
- Cum să ajungă americanii primii pe Lună ? Noi am căzut de acolo cu mult înainte.
- Sadism evlavios. De Sărbători ia acasă un copil de la orfelinat. Trei zile îl ține ca-n Rai. Apoi îl retrimite în ladul lui.
- Doar dictatura dreptății ne va face cu adevărat liberi.
- Ne-ar trebui politicieni cu mână forte. Din păcate nu avem decât din cei cu mână lungă.
- Românul e misogin. A creat litra, ca feminin al litrului. De patru ori mai mică.
- Literatura anticipează istoria. Țiganiada nu putea duce decât la instaurarea unui Isarlık democratic.
- Trăim într-o lume excepțională. Fiecare se crede o excepție.

- Mă tem de Zeița Justiției. O femeie care învârte sabia, deși e legată la ochi, poate fi foarte periculoasă.
- Vot deschis. Cine-i pentru, mâna sus ! Cine-i contra, mâinile sus !

*

Nicolae MAREȘ, București

- Numai Virtutea, biruit-a ura și necinstea.
- Lumina întotdeauna a sufocat umbra.
- Nici un prost n-a ajuns să se vadă fericit !
- Ca orice întâmplare, ratarea ușor moare !
- Dureros, cum televizorul înțeptoșează nu doar prezentul, ci și viitorul.
- Îngustimea absurdă are limită pe măsură.
- Libertate - obligație sfântă, ridicată la pătrat, atât pentru individ cât și pentru stat.
- Nerecunoscând identitatea divină, omul se transformă în jivină.
- Umorel este o vitamină.
- Nu în palavre, ci în siloave puține Sapienția se-ascunde.
- Înfiorător ! - De stat paralel și de prostie nu vom scăpa ușor. Efectul Flynn dovedește, cum zi de zi stupidizarea crește.
- Cel care poate și știe să sufere, nu cunoaște înfrângere.

- Idiocrația a distrus din temelii România - spun politologi de frunte.
- Rutina și Ruina nu se despart ! Ca doi magneți ele se-atrag.
- „Abordarea Voke” demonstrează că în mădularele unor „progresiști” curge sânge de rasiști.
- Nu crede în ceea ce auzi, nădejdea pune-o în ceea ce vezi.
- Puterea de-a tăcea, e atributul înțeleptului pe lumea aceasta.
- Cel care nu deține nici un bun e cel mai bogat om de pe pământ

*

Vasil TOLEVSKI, Macedonia de Nord

- Nouă nu ne trebuie eutanasiu. Avem reforme.
- Mumiile noastre nu au nevoie de piramide. Au Parlament.
- Îmi plac ghivecele. Să știu și eu că am propriul meu pământ.
- Se trăiește o singură dată . Dar nu aici.
- Ritmul în care lucrează guvernul este ucigător. Ucide poporul.
- Am votat pentru o Macedonia independentă. Dar nu știam că va fi dependentă de politicieni.
- Un popor care e în genunchi, nu are nevoie de pantofi.
- Gropile comune sunt o dovadă că în Balcani se respectă spiritul comunității.

- Când văd câte bunuri posedă unii comuniști, încep să cred în comunism.
- Au aforism bine făcut e asemenea unei migrene. Îți pulsează în minte.
- Un politician nu va fi niciodată un bun cântăreț. El repetă mereu același cântec.
- Am auzit că politica e o curvă. M-am pus și eu la rând.
- Avem nevoie de dușmani noi. Pe cei vechi nu-i putem învinge.
- Macedonia este o țară ospitalieră. Aici, chiar și macedonenii se simt musafiri.
- Poporul meu seamănă cu porumbelul păcii. Așteaptă ca Europa să-i arunce firimituri.
- Un politician trebuie să fie mereu în contact direct cu cei mulți. Trăiește pe spatele lor.
- Nici o mamă nu știe ce fel de copil a născut, până când acesta nu ajunge într-o funcție !
- Accept propunerea de a deveni membru al guvernului. Un idiot în plus nici nu contează.
- În Biblie scrie: "Să nu furi!" Dar cine a văzut un ministru care să citească Biblia ?
- Am constatat că ultimul împărat al Romei era de origine macedoneană. Așa se explică prăbușirea Imperiului Roman.

- Pe aceste meleaguri au fost mereu criminali și mafioți. Acum au mai apărut și oamenii politici.
- Nu există politicieni orbi. Orbi sunt cei care i-au ales.
- Cei care au jurat lui Dumnezeu să fie sinceri, au devenit cei mai mari ateii.

*

Radu IONESCU-DANUBIU, București

- Citindu-l pe Cioran, am rămas "Țuțea".
- Prima poezie învățată de Măria Sa Regele Mihai I, a fost "Peleş Curcanul".
- La inaugurarea grădinii zoologice, crocodilii au izbucnit în lacrimi.
- Românii serbează ziua națională din 1 Decembrie la "Alba Iulia", iar românii la "alba-neagra".
- Octavian Augustus l-a pedepsit pe Ovidius Publius Naso, dar i-a vândut și un pont: "Pontul Euxin".
- Îngrijorător: în râurile noastre sunt mai puțini pești decât pe Centură.
- Dacă o lege e bună și e dată la timp, lucrurile încep să se "lege".
- La Hiroșima și Nagasaki, americanii i-au pus pe japonezi în fața "Plutoniului" de execuție.
- Paradox: cum bufetul suedez este fără suedeze"?
- Dacă situația actuală e albastră, măcar de-ar fi de "Voronet".

- Deși a fost un împătimit automobilist, Maria Sa Regele Mihai I nu a depășit niciodată viteza "regală".
- Căpitanul Corneliu Zelea Codreanu își trata camarazii cu vin de "legiune".
- Cum ar fi să-i urezi unui indian Apache sau Cherokee ", casă de piatră"?
- La curtea Regelui "Soare", metresele erau ținute în umbră.
- Eschimoșii duc un trai pe... ren.
- În piețele din Maroc se face "Rabat" la prețuri ?
- Pe vremea Stalinismului, teatrul "Balșoi"avea "cortină de fier"?
- În Antichitate au fost multe victorii "à la Papyrus".
- Era așa un introvertit că avea discreție la discreție.
- Când citesc epigramele mele, doamnele râd cu gura până la cercei.
- Înainte țăranul român era tras pe roată, acum e tras pe sfoară.
- Maternitate: centru de "des... facere".
- În ziua de azi numai la mănăstire mai găsești femei de "rasă".
- Poluarea în România a devenit o problemă acută: la Brașov până și Biserica este Neagră.
- Prima schimbare de sex la noi o relatează Caragiale: "Zoe fii bărbată !"

- După coafură, celebrul Einstein, credem că se tunde la "Ciufulici".
- De când l-a citit pe Aristotel soția mă ține în amor platonice.
- Mallurile din lumea arabă se numesc "Mecca-image"?
- Decât să vizionez filme de groază, prefer să văd o "groază" de filme.
- În grădina de la "Marțișor", marele poet se răcorea vara la o fântâna "Argheziană".
- Contabila șefa de la RATB și-a făcut operație estetică; avea "micro-buze".
- Acest orb s-a apucat de cerșit, că nu mai avea un chior.
- Singurul artist care își arde operele este olarul.
- Vechii sacagii făceau comerț cu "apă portabilă".
- Locuitorii capitalei Germaniei, folosesc mașini "Berline"?
- Regizorii de la Hollywood sunt plătiți în regie ?
- Căsătoria este a doua armată, doar că schimbi comandantul...
- Pacientul acuza dureri în regiunea "renană"...

*

Petre RĂU, Galați

- Principiu: Dacă un lucru există, atunci există și inversul lui.
- Orice drum continuă de acolo de unde se termină.
- Adevărurile nu se contrazic între ele.

- Curajul nu înseamnă să nu-ți fie teamă, ci să-ți stăpânești teama.
- Relativul este absolutul pus în discuție.
- Nu supralicita cu generozitatea, ar putea să pară compătimire !
- Cine te vorbește pe la spate nu prea vrea să stai cu fața la el.
- Dacă deja ai început să depui efort, nu mai aștepta inspirația.
- Dacă te-ai deprins cu binele, e cazul să te ferești de rău.
- A doua ocazie când poți să mai fii copil se ivește la vârsta senectuții.
- Dacă vrei să semeni cu Dumnezeu, începe prin a ierta.
- Unii abia după ce dau de dracu se întorc la Dumnezeu.
- Regula virgulei este foarte simplă: când nu știi unde s-o pui, n-o mai pune ! Despre punct, însă, trebuie să înveți bine când și unde să-l pui.
- Fără alinare dorul nu are sfârșit. Iată încă un exemplu de infinit !
- E bine și să râzi, și să plângi, dar ai grijă la proporții.
- Unii scriitori își trăiesc atât de intens viața încât își neglijează opera.
- Nu s-a născut vreun filosof care să nu-l contrazică pe altul.
- Când nu mai faci umbră înseamnă că nu mai stai în lumină.
- Infinitul e cât un punct. Doar că punctul se află pretutindeni iar infinitul nicăieri.

*

Paula ROMANESCU, București

- De-nțelegciunea gânditoarei trestii, amuțiră și greierii în stinsa vatră a lumii.
- Cum să mai mori din dragoste de oameni, când azi amoru-i liber ca briza de covid ?
- A ajuns omenirea cap de sclav pe care se înfruntă o droaie de stăpâni.
- După truda de-o viață - răsplata meritată: argintul de la tâmple și aurul din minte. Doar sufletul, șomer.
- Pentru prostul ajuns în susul scării la grinda de slănină a neamului, aurul rațiunii nu face-o para chioară.
- Dând bice calului de lemn, bunicul intră vesel în landul fericirii; nepotul meșterește un cocktail Molotov...
- De-atâția termeni euro-migranți, se sting cuvintele cu miezul reavăn, bun.
- Să-mbraci un adevăr în straie de-mprumut, e să gătești minciuna pentru încoronare.
- Când codrul e de-aramă - departe cântătorii; când boul e de aur - talăngi nenumărate.
- Azi m-am văzut răsfrântă-n gândul tău. El, gândul bun, mă deslușea cu greu...
- Pacea nu ne priește, războiul ne-nspăimântă, dar cât de aprig jocul copiilor de-a moartea !...

- De ce-și vrea ignoranța doctori cu palme neacademice, când numai dând din coate poate s-atingă posturi înalte, endemice !
- De cauți fericirea-n stele... coapte, nu-i vei pricepe sensul când aproape de tine, lăstar ea va înflori.
- S-a cam golit de oameni lumea-lume. Hei, Diogene, unde ți-e feștila ?
- Atâtea vorbe măcinând nimicul și, tot mai guralivă făina orbilor !
- Astăzi, un altul, amintindu-și tonul uitatei piese, mângâie butonul și tace...
- În lumea ca o pajiște de fiare, numai o-noronare ne mai lipsea, poate spre-a nu uita acea poveste cu... înainte mult nu prea mai este !
- Se-ascute aprig lupta pentru pace prin 'nalte cancelarii canceroase, iar în război, cu-adevărat, mor numai oameni sănătoși - apți pentru moarte.
- Zicea unul mai ieri, auzind tunul: *Aceasta-i muzica ce-mi place !*
- Am văzut un imens lan de floarea soarelui: Atâtea aureole și, sfinți – nicăieri !
- În tot mai strâmbele oglinzi mondiale, minciuna de o impertinentă... corectitudine.
- Iubește-ți aproapele, dar păstrează distanța.
- Dacă tot vorbești, spune ceva !

- Să nu furi, dar dacă o faci, alege înțelepciunea. Așa nu-l păgubești pe... păgubit.
- Să nu minți, fii original: jonglează cu adevărul !
- Fă-ți chip cioplit, necioplitul !
- Cinstește-ți părinții, dar nu-i îmbăta cu apă rece !
- Să nu ucizi ! Fă-l pe dușman să vrea să moară !
- Doar strâmbii jură că sunt drepti. Vezi politicienii !
- Să nu râvnești femeia altuia. Îi încalci proprietatea. Caută un teren virgin, apoi păzește-ți-l de râvnitori.

*

Efim TARLAPAN, Republica Moldova

- Bezna n-are orizont...
- Cartea, ca și biserica, trebuie să fie mereu deschisă.
- Nu mă asociez cu cei care-mi seamănă; prea mulți de-alde mine m-ar plictisi.
- Am cunoscut un hoț care noaptea fura icoane, iar ziua se ruga la ele ca să nu fie prins.
- Îmi place nespus de mult liniștea, dar n-aș schimba pentru nimic în lume vijeliile de pe creasta muntelui pe tihna din prăpastie.
- Majoritatea oamenilor sunt ca sticla. Nu lasă nici o umbră pe pământ.

- Admir ramul, dar prețuiesc mai mult rădăcina. Ea nu devine niciodată coadă de topor.
- Cel mai ușor e să te faci din medic popă. Transformi scheletul în... moaște.
- În materie de interpretare a muzicii, atingi performanța nu când cânți ca lumea, ci când cântă lumea ca tine.
- N-am văzut privighetoare să asculte muzică de Bach. Probabil că nu prea are ce învăța de la el...
- Adevărata glorie a scriitorului nu e când critica îl laudă, ci când criticii încep să se laude cu el.
- Fotografia este o oglindă de unică folosință... Cu memorie !
- Eroul adevărat nu depune armele decât la muzeu.
- Preotul îți iartă păcatele, nu viciile.
- În țara zdrențăroasă, orice cârpă se visează steag.
- Majoritatea oamenilor sunt ca sticla. Nu lasă nici o umbră pe pământ.
- Balta este pensiunea în care râul își odihnește apele.
- Ți s-au pus cătușele pe mâini ? Nu dispera ! Ai pumnii liberi...
- Plagiator: o figură necunoscută pe un postament cunoscut.
- Un deștept printre proști se va prosti îndată, un prost printre deștepți va rămâne mereu același.

- Nuc: pom căruia i se ia rodul cu ciomagul.
- Umorul este anotimpul blând al satirei.
- Pentru mine, lecturile sunt ceea ce este aerul pentru aeronavă.
Mă țin la înălțime !
- Viitorul este un timp fără istorie. Poate de aceea pare atât de luminos.
- Am prea multe păcate pentru a fi înger, și prea puține pentru a fi demon...
- Din când în când, mă compar cu toți, ca să nu seamăn cu nimeni...
- Unii oameni sunt ca paiul: au în ei aer, nu suflet...
- Când moare un bătrân, moare un om; când moare un tânăr, moare o lume...
- Oglinda mea, ca scriitor satiric, este lacrima de răs a cititorului.
- Satira trebuie să vină din fulgere și trăsnete, umorul – din senin.
- Detest nopțile lungi: îmi întunecă zilele...
- Ultima dragoste, este dragostea de... viață.
- Durata copilăriei depinde de distanța dintre întrebări și răspunsuri.
- În literatură poți să inventezi armăsari stilistici, cuvinte trăsnete, forme deocheate, dar nu poți inventa... duh. Acel duh divin, prin care scrisul capătă eternitate. Experimentele de tot felul sunt

binevenite în momentele de stagnare, de lăncezeală a literaturii. De cum, însă, literatura se trezește la viață, toate experimentele își pierd luciul, devenind istorie literară...

●Aforismul este tot o epigramă. O epigramă în proză. Aici, am în vedere aforismul ironic, umoristic sau satiric. În îndelunga muncă de antologare a epigramei, am dat și de unele celebre aforisme, îmbrăcate în haina strâmtă a versului rimat. În legătură cu acest fenomen, vreau să menționez un lucru: cu cât aforismul este mai profund, cu atât se simte mai „neliber” în „cătușele” rimei.

*

Ion CUZUIOC, Republica Moldova

- Cine nu vede lumina lunii noaptea, ușor se poate rătăci și ziua.
- Fidelitatea nu se măsoară în declarații ci în fapte concrete.
- Nu alerga după timpul pierdut, căci altul vine să te întâlnească
- Ne plângem că suntem o țară nevoiașă, dar pe fiecare stradă ridicăm câte o bancă.
- Soarele luminează cerul și pământul, dar nu este în stare să dea lumină minții omenești.
- Dacă te crezi mai deștept decât cel cu care conversezi, să știi că nu duci lipsă de inferioritate.
- Este un om modest din fire și-și laudă cu zor acest caracter oriunde și oricând găsește de cuviință.
- Plecăciunile dese și zâmbetul lingușitor în fața șefului i-au jucat festa subalternului: Șeful a crezut că-și bate joc de el ...

*

Elis RÂPEANU, București

- Eminescu ară ogorul limbii române cu plugul de lumină.
- Eminescu a îngenuncheat secunda ca să-i smulgă eternitatea.
- Poetul își retrage zborul printre cuvinte ca să le pună aripile sale.
- Lacrima unui înger e oglinda în care s-a privit Eminescu.
- Amintirile curg uneori ca un râu de lacrimi.
- Când nu-ți mai auzi gândurile, îl auzi mai bine pe Dumnezeu.
- Din brațele părinților ne facem și brațe, și cruce.
- Trădarea în iubire smulge curcubeiele de pe cer.
- Părinții sunt mai oameni decât ceilalți oameni.
- În partenerul de viață ne căutăm pe noi înșine.
- Lângă umărul nostru se zbenguie clipele, dar le pândește Infinitul care le înghite.
- Când se cântă o doină, dorul din sufletul românului înghite depărtarea.
- Veacul obosit adoarme în brațele clipelor care-l duc mai departe.
- Bunicul și bunica beau din aceeași cupă amintiri care fumează în candela de la icoană.

- Pe pragul Anului Nou, clipa aprinde candela ca o făclie, să transforme viitorul în prezent.
- Tăcerea moare când cuvântul învie chiar și în gând.
- La început a fost cuvântul și el ne-a fost dat ca să comunicăm cu Dumnezeu.
- În funcție de Sfântul Soare, umbra poate fi în spate, în față, la stânga, la dreapta, chiar și pe cap când ești sub un pom, dar niciodată sub tine.
- Casa părintească nu este numai locul de naștere, ci și atmosfera în care ți-ai format sufletul, credința și gândirea.
- Românul își învăluie în dor și nașterea, și iubirea, și moartea.
- În cădere, bradul răpus mai sărută o dată cerul.
- Persoana iubită e cu tine și atunci când e plecată.
- Chiar dacă adevărul e rece, el face lumină.
- Trecutul, prezentul și viitorul nu se îngroapă în mormânt odată cu tine.
- În sufletul de copil stă rezemată icoana mamei.
- Prin fereastra vieții privești mereu steluța numită *mâine*.
- Dumnezeu e ziditorul omului, dar arhitectul e omul însuși.
- Dacă doina și romanța deschid sufletul, epigrama și aforismul deschid și înalță gândul.

- O amintire e o bucurie sau un zâmbet pe un val de tristețe.
- Când coboară pe florile parfumate de pe mormânt, albinele culeg, odată cu polenul, și picături de lacrimi.

*

Ion DIVIZA, Republica Moldova

- Când mi-am găsit și eu un loc sub soare, iată-l că asfințește !
- Mulți creștini ar vrea să ajungă în rai, însă nu le permit medicii de la reanimare.
- Să-i spui omului adevărul verde-n ochi e mai mult decât o datorie, e o plăcere !
- Nimic nu alimentează mai bine creierul decât stomacul gol !
- Nu există asemenea prostie care să nu-ți poată veni în cap !
- Oare într-un cap deșert gândurile se simt mai în largul lor ?
- Nu ne ajunge mintea să ne folosim creierul la randament maxim !
- Nu vă grăbiți să puneți punct acolo unde inima pune virgulă !
- Cuceresc inima femeii nu bărbații care-i citesc gândurile, ci acei care-i ghicesc dorințele !
- Un soț pragmatic îi alege personal soției amantul potrivit.
- Când ai bani mulți, simți acut necesitatea de a fi și deștept.
- O idee înțeleaptă ar putea să-i vină în cap și unui prost, dar ea ar face o mare prostie.

- Femeia e un teatru: azi comedie, mâine tragedie, poimâine - turneu în alt oraș !
- Dacă ești ascuțit la limbă, trebuie să fii și iute de picior !
- Consumul moderat de alcool dăunează grav industriei farmaceutice !
- Când Dumnezeu le-a împărțit oamenilor onestitatea, politicienii erau la cursuri de perfecționare la Necuratul.
- Ați remarcat: în parlament hoții sunt mai uniți decât la pușcărie ?!
- Nu-i cazul ca doamnele să se certe cu bărbații; oricum, ei n-au niciodată dreptate !
- Micii nemernici devin mari doar în marea politică !
- Nnicând nu vei trăi ziua de mâine. Te scoli - și iarăși e azi !
- Bărbații se însoară cu niște zeițe și divorțează de niște scorprii.
- Lupta cu corupția a devenit o activitate mai profitabilă decât însăși corupția !
- Ce bine am trăi în România, de n-am ști cum trăiesc oamenii peste hotare !
- Numai nebunii merg doar înainte; oamenii înțelepți se duc în drumul lor.
- Avem cea mai stabilă țară: prețurile cresc stabil, guvernării fură stabil, politicienii mint stabil !...

- Pe când încă nu existau încă rețelele de socializare, puteai să mori și să nu afle lumea că ești prost.
- Câinele e prietenul omului. Și omul îl ține la legătoare - să nu fugă de el și ultimul prieten.
- Chiar și trei persoane pot păstra o taină până în mormânt, dacă două sunt deja acolo.
- Statul visează un cetățean sănătos, bogat, plătitor de impozite, care moare cel târziu în ziua pensionării.
- Nimic nu înalță mai mult o femeie decât bărbatul de sub papucul ei !
- Femeia îți va oferi tot ce nu aveai, luându-ți tot ce ai avut.
- Ce o face frumoasă pe o domnișoară ? Un pic de modestie și-o fustiță străvezie !
- E foarte greu să te târăști ținând cu mândrie capul sus !
- Vă asigur că eu nu gândesc cu picioarele: înainte de a călca pe aceeași greblă, întotdeauna îmi pun casca !
- De ce mă întrebați cum o mai duc, dacă știți bine că trăim în aceeași țară ?
- A fost curățată albia râului Dâmbovița: s-a deschis navigația pentru cei duși cu pluta !

- Prea e scurtă viața, ca să-ți permiți să bei din păhăruțe mici !
- Avem clasici în viață, dar dacă nu scriu pe facebook, nu-i cunoaște nimeni !

*

Codrin Ștefan ȚAPU, Ploiești

- Viața este o potecă îngustă ce se strecoară între peretele realității și cascada imaginației.
- Trăim vremuri de mari progrese: chiar și proștii sunt mai deștepți ca altădată.
- În nepăsarea verii se coace vrajba iernii.
- Trăiește-ți viața, dar ai grijă ca astfel să nu-ți grăbești moartea.
- Magia educației: a-i face pe elevi să ajungă deodată la linia de sosire, chiar dacă unii au luat startul mai târziu.
- Frumusețea ființei umane stă în armonia aparentelor sale contradicții.
- Dacă nu pleci, nu vei avea loc de întoarcere.
- Când pierzi pe cineva, greu te mai poți regăsi.
- Moartea este finalul unei povești nemuritoare.
- Aduceți natura în cultură și cultura în natură !
- Dacă nu ești om deplin, nu spera să fii divin. Dar ce e paradoxal: nu poți fi nici animal.

- Adevărurile simple ascund mari mistere.
- Îndoiala întărește știința, dar șubrezește ființa.
- Poartă-te cu fiecare om ca și cum ar fi singurul.
- Profesorul cel bun zidește stâlpi solizi pentru numeroase temple umane.
- Optimistul care nu e și puțin pesimist atunci când trebuie, moare tânăr.
- Sufletul se hrănește cu iubire. Dar și iubirea îți mănâncă sufletul.
- Cea mai grea sarcină a Libertății este să respecte regulile.
- Dacă vrei ca speranța să nu te părăsească niciodată, dăruiește-o mereu.
- Să fii liber înseamnă să-ți înfrunți destinul.
- Vorba zboară mai repede ca gândul și rănește mai tare ca fapta.
- Viața este aidoma unui urcuș în care echilibrul îți este mereu amenințat între zidul de stâncă al lumii și prăpastia propriei minți.
- Uneori, panica ne paralizează, lipindu-ne cu fața de peretele realității și oprindu-ne să înaintăm.
- Câteodată, fuga de realitate ne face să șovăim, nesiguri, pe muchia abisului interior.
- Mai bine canar decât canalie.

- Mai bine șarpe veninos decât om venal.
- Are vână de venal și se umflă în pene de penal.
- Dacă cerul ți-e veșnic fără nori, în viața ta n-or să răsară decât fire de nisip.

*

Mihai-BATOG BUJENIȚĂ, Iași

- Studii recente au demonstrat că în țările sărace mor mulți oameni fără să folosească medicamente. Industria de profil a demarat un amplu studiu cu tema: Cum este posibil așa ceva ? Cauze și măsuri !
- Democrația este un concept care presupune puterea majorității ! Asta numai dacă este de acord Olanda !
- Ca să vezi trebuie mai întâi să cunoști.
- Careta este o broască țestoasă în formă de trăsură sau invers ?
- The Rolling Stones, un grup vocal absolut unic ! Nu au mai fost găsiți niciodată alți patru bărbați la fel de urâți care să cânte împreună.
- Vom economisi o cantitate uriașă de apă potabilă dacă ne vom întoarce la înțelepciunea strămoșilor și ne vom face nevoile în natură. Apoi vom vedea cât ne costă această economisire !
- De când cu noile reglementări europene fratele meu cel mare s-a declarat virgină. Este convins că acest amănunt îl va ajuta mult în carieră, mai ales că lucrează în armată.
- Când în aer se simte miros de flori unii se uită împrejur sperând să vadă o nuntă, iar alții sperând să vadă o înmormântare.

- Nu te încrede în laude, invidiile sunt mult mai sincere !
- Politicianul Klaus Schwab ne asigură că în viitorul apropiat nu vom mai avea nimic, dar vom fi foarte fericiți! Mă bucur enorm! De când aștept să fac o tablă în pijama, pe scara blocului, cu alde Rothschild sau Rockefeller...
- În viitorul apropiat vom mânca lăcuste, greieri sau carcalci. Perfect! În context, consider că aperitivele din purici, păduchi sau ploșnițe sunt absolut benefice pentru unele comunități defavorizate. Nu se face să ne risipim oportunitățile !
- La o înmormântare toți cei prezenți vorbesc frumos despre decedat. Cam la fel este și când ratezi intrarea în Schengen.
- Autoironia este o funcție a inteligenței. Exact din această cauză o vom găsi foarte, foarte rar !
- Iubirea este acel sentiment care te face să treci peste situațiile penibile ale oricărei relații erotice.
- Suntem ultima generație care folosește telefonul mobil. În curând va fi invers !
- Sper ca până acum savanții nutriționiști să nu fi observat câinii care-și mănâncă propriile porduse metabolice ! Deși...
- Înțelepciunea vine, dacă vine, doar după ce dispar patimile, poftele sau dorințele aprige. Deci vine prea târziu și fără nici un rost!
- Îmi plac femeile care se iau în gură cu mine !

- Extinderea analfabetismului funcțional ar putea avea ca efecte benefice reducerea numărului celor chinuți de muzele poeziei.
- Pentru examenele vieții nu există meditari !
- Nutriționiștii ne spun că dacă mâncăm mai puțin trăim mai mult. Am dori din partea lor un exercițiu de nemurire prin absența totală a hranei.
- Cele mai stupide discursuri le-am auzit de la cei care tocmai primiseră titlul de doctor în științe !
- Ești ceea ce mănânci, mi-a spus nutriționistul ! Un nemernic ! Știa doar că sunt politician !
- Crezând că va fi mântuit făcea totul de mântuială.
- Ca să obții roade bune altoiește pomii ! Încearcă și pe copiii recalcitranți !
- A 8-a minune a lumii, autostrada Moldovei, va fi finalizată în viitoarea antichitate.
- Suntem în rând cu marile națiuni ale lumii ! Alături de SUA care nici ea nu este în Schengen, dar și de Rusia fiindcă și ei au nevoie de viză pentru SUA. Am reușit !
- Iubitul meu este un rus căruia îi place la nebunie patul. Patul puștii.
- Victorie ! Am eliminat violența din școli ! Avem acum bullying-ul, un fel de cafteală englezească deci mult mai rafinată, mai elitistă.
- Pescarul a luat plasă de la o sirenă care l-a lăsat baltă !

●Folosirea exclusivă a closetului turcesc poate deveni probă de anduranță în cadrul programului de antrenament al cosmonauților.

●În lupta cu kilogramele am ieșit întotdeauna câștigător !

*

Ionuț CARAGEA, Canada

●Cea mai importantă realizare din viața unui om este renașterea.

●Poetul depune coroane de metafore pe mormintele amintirilor sale.

●Poetul - fântâna pe care o umple cerul, atunci când n-o mai poate umple pământul.

●Și înțelepții vorbesc mult. Dar nu cu oamenii.

●Cine a scris povestea primului covor zburător ? Vântul toamnei.

●Lacrima - valul mării din mine care caută atingerea țărnelui tău.

●Pentru mine, toate durerile sunt flori căzute din cer. Iar poezia, un parfum pe care-l creez din petalele lor.

●Cea mai intimă lenjerie a morții este umbra.

●Poetul coboară cu arcușul gândirii pe vioara cuvântului.

●Piatra se lasă lovită de valuri, dar biruiește prin liniște.

●Eu pieptăn steaua cu gândul.

●Poetul este aripa care înaripează un dor.

- Visul e pictura în care sufletul folosește amintiri în loc de culori.
- Visul e arborele de pâine al săracilor.
- Inima, un câine lătrând la cerul fără stele al gurii.
- Furtunile mari fac și rădăcina să zboare.
- Tu, lacrimă, ești și marea, ești și înecatul.
- Poezia, o stea ce plonjează din universul exterior în cel interior, pentru a vesti o renaștere.
- Omul cu adevărat frumos înflorește la bătrânețe, fiecare rid fiind petala înțelepciunii sale.
- Umbra, floarea putrezită a trupului

*

Emil DINGA, București

- La o prejudecată să nu renunți până nu adopți o alta.
- Înșelăciunea se bazează pe minciună, nu pe fals.
- Cea mai puternică formă a inteligenței nu este inferența, ci analogia.
- Drumul cu multe popasuri e un drum întotdeauna scurt.
- Libertatea ca necesitatea înțeleasă este o *contradictio in adjecto*.
- Persoana a treia din limbaj nu este altceva decât un refuz al celuilalt - pe plan ontologic nu există decât persoana întâi și persoana a doua.

- Dacă ai o incertitudine, discut-o cu tine însuși; dacă ai o certitudine, discut-o cu ceilalți.
- Pentru a stabili indiscutabilul, acesta trebuie discutat.
- Libertatea este întotdeauna o transcendentalitate (aici nu o înțeleg pe Hannah Arendt).
- O mare parte din nefericirea umană e cauzată de comparațiile nepotrivite.
- Există trei condamnări definitive ale omului: la libertate (Sartre), la utilitate (Protagoras), la identitate (Nietzsche).
- A vrea să fii mințit și a amâna ce ai de făcut sunt stări de spirit echivalente.
- Ceea ce știi te explică, ceea ce vrei te justifică.
- Natura ne-a păcălit: ne-a dat nouă inteligența, dar a păstrat pentru ea înțelepciunea.
- Poezia este o stare de copilărie descrisă de un bătrân.
- Orice întrebare este cauzată de propriul răspuns.
- Te construiește ceea ce-ți lipsește.
- Legea nu face decât să ordoneze coincidențele.
- *Non idem est loqui et dicere.*
- Empatia este o competență morală.

*

Constantin TUDORACHE, Ploiești

- Când te-amesteci cu pigmeii, nu te mai respectă leii.
- E un Conu Leonida față cu infracțiunea.
- Un modern produs gregar: prostul universitar.
- Crâșmărească: finis onorat dopus.
- Citea pe sărite și judeca pe de-a-ntregul.
- Nu-ți băga pixul, unde nu-ți fierbe coala.
- Un Stat fără flotă, e un Stat eșuat.
- A renăscut din propria mătușă.
- Avea un bucium marca "Sara pe deal".
- Iartă-mă Doamne ! că, uneori, Ți-am scris numele prescurtat.
- Avocații au fost scoși din sală, din lipsă de robe.
- Lasă loc de bună ziua și păzește-ți bine piua.
- De spui ce nu se cuvine, vei afla ce nu-ți convine !
- Criticul a fost reclamat de bard că i-a *Ars ...poetica*.
- La fiecare alocuțiune, să fii atent la ce nu ți se spune.
- Să treci prin urbea noastră pe-nnoptat, că loc de bună ziua n-ai lăsat.

- Legea digitalizării: adică te joacă pe degete.
- A scris povestea "Ursul păcălit de... pulpe".
- S-au cunoscut de Valentine's Gay.

*

George GEAFIR, Tg.Jiu

- Primul semn de înțelepciune este încărunțirea; al doilea, a te îndoii de propria-ți înțelepciune.
- Aruncă în semeni cu pietre cât mai mici, ca să nu te doară când ți le vor restitui.
- Insistența de a te apropia de oameni, iată calea cea mai sigură de a te trezi izolat.
- Toți văd peste gard; puțini, ograda proprie.
- Omul îngăduitor este cel care iartă cu ușurință doar greșelile altora.
- Nu povara ideilor duce la disperare, ci caracterul obsesiv al uneia: iar ajung hoții la guvernare.
- Unii strâng bani să le ajungă și pentru ziua de mâine, alții să aibă mai mulți decât vecinul.
- Falsul prieten îți dăruiește, la bucurie, pantofi, la necaz, șireturi.
- În viață n-am alergat după trofee. Au alergat ele după mine dar nu m-au prins; sunt prea iute de picior !
- Proștii se cațără în pom, deșteptii așteaptă să cadă proștii.

- Când greșesc, eu nu mă pedepsesc; căci dacă mă pedepsesc, poate greșesc.
- Să îndrăznească cineva să-mi stea în cale ! amenință, înaintând spre inima pustiului.
- Cruzimea l-a definit pe omul primitiv, iar bunătatea rămâne dezideratul omului modern.
- De intemperii e normal să te ascunzi; dar nu mereu sub aceleași poale.
- În lipsa inteligenței, libertatea de a alege devine, în cele din urmă, constrângere.
- Adevărul este medicamentul care vindecă orice boală, cu condiția ca tratamentul să fie aplicat la timp.
- Nu sunt râuri, ca să curgă, și nici păsări, ca să zboare; fulgi pe gărlă, gândurile.
- Înșușindu-ne adevărul despre noi înșine, poate că ne rănim orgoliul, dar ne vindecăm sufletul.
- Destinul când vrea să piardă pe cineva, îi scoate în cale un îndrumător.
- Un adânc vizionar nu vede doar fundul sacului, ci și pe cel al prăpastiei.
- Disprețul față de mulțime crește proporțional cu înălțimea tribunei.

*

ZECE SENIORI AI EPIGRAMEI ROMÂNEȘTI

A trecut timpul. El trece oricum. Chiar și așa e bine să ne amintim de cei care au fost, de cei care au fundamentat eșafodajul epigramei. La ei ne gândim adeseori, oricât de încurajați am fi de laudele care ni se aduc. Întorcem o filă, privind spre trecut, spre opera celor, care, încă are un ecou rezonant.

Ion IONESCU-QUINTUS

(1875-1932)

Unui scriitor

Dacă scapi de sărăcie
Spui că nu mai scrii deloc.
Joacă la o loterie
Poate c-om avea noroc.

*

În politică

În politică devii
Om de frunte dacă știi
Ori să perii,
Ori să sperii !

*

Ministrului Justiției

Dacă Tribunalu-acuma
E clădit în Piața mare,
E, ca să se-arate numa'
Că dreptatea-i de vânzare.

*

Mariei

Că te-am iubit ca un nebun
Deloc nu am tăgăduit.
Și dacă vrei și-acum ți-o spun:
Am fost nebun când te-am iubit !

*

Unui plagiator

Dacă uneori mai scrie
Versuri proaste, nesărate,

Vrea și el ca să se știe
Că nu toate-s plagiate.

*

O dorință

Fete fără zestre sânt
Câte vrei pe-acest pământ.
Dar aș vrea să am odată
Și o zestre fără fată.

*

Unei doamne

Plăpândă ca și frunza-i doamna,
Dar diferența este una:
O frunză cade numai toamna,
Ea cade-aproape-ntotdeauna.

*

În Cișmigiu

Aceleași lac, aceleași flori,
Aceleași nuc, înaltul,
Doar scumpa care-mi da fiori
E azi la braț cu altul.

*

Soacrei mele

În contra mea tu ai un dinte
Și o afirmi cu multă ură,
Dar ce m-aș face, Doamne Sfinte,
Dac-ai avea mai mulți în gură ?

*

Elitei

Nu din colivii se-avântă
Vulturul spre zări albastre,
Nici stejarul nu-și împlântă
Rădăcinile în glastre.

*

Radu D.ROSETTI

(1874-1964)

Unui scriitor

Cât fi-va patria română
- Spuneai când începuși să scrii -
Volumul meu o să rămână !
Și a rămas. În librării.

*

Lui Pilat

Tu te-ai spălat pe mâini Pilate,
Când pe Cristos l-au răstignit;
Și-n loc să ți le faci curate,
De-atunci pe veci le-ai murdărit.

*

Banilor

Necazul meu pe bani i-atâta
De ne-mblânzit și de adânc
Încât de i-aș avea în mână,
Aș fi în stare să-i... mănânc.

*

Unei surori de caritate

O ! sora mea de caritate
Tu, care-n veci ai lecuit,
Desigur, ca varietate,
Pe mine m-ai îmbolnăvit.

*

Unui bețiv

Doctorul i-a spus odată
Să nu bea prea mult lichid:
El l-a ascultat îndată
Și de-atuncea bea... solid.

*

Lui bunicu-meu

C-am aerul lui tata mare,
Aud spunându-mi-se-ades:

Cât despre partea moștenirii,
Cu aerul doar m-am ales.

*

Unuia

Capetele unor oameni
Au produs ceva în viață:
Numai capul dumitale
N-a produs decât... mătrează !

*

Catren

Din bucata mea de pâine
Am hrănit un om și-un câine;
Câinele mă recunoaște,
Omul nu mă mai cunoaște.

*

Unuia care declamă

la „Amicii orbilor”

Pe scenă, când cu glasul tare,
Te văd adeseori cum sburzi,
Îmi zic: succesul și mai mare
Ți-ar fi de-ai declama la surzi.

*

Copiilor în ajunul Crăciunului

Nici la copii de sfântu-ajun,
Nu văd o împărțeală dreaptă.
La unii vine Moș Crăciun,
La alții vine Moș Așteaptă.

*

Autograf

Voi ce-ați făcut din bard un zeu,
Copii cu inima curată,
De vreți să-l admirați mereu
Să nu-l cunoașteți niciodată.

*

Mircea IONESCU-QUINTUS

(1917-2017)

Ereditară

De la părinți, precum se știe,
lei duh și fizionomie,
Era prea mare ironia
Să-mi lase tata doar chelia !

*

Autumnală

Cavaler, fără perche,
Vântu,-ndrăgostit lulea,
Cântă frunzei la ureche
Și ea, biata, va cădea...

*

Între vis și realitate

Nu regret c-am fost un an
În Guvernul Stolojan,
Dar visam să fiu ministru
De la Tisa până' la Nistru.

*

Scrisoare pierdută

Și Cațavenci și Tipătești
Mai întâlnești pe-a vieții cale;
Păcat că nu mai întâlnești
Și-un Caragiale !

*

Sinceritate

Sub cerul plin de curcubeie,
O altă dragoste nu am
Și tu ești singura femeie
Din viața mea. Spunea Adam.

*

Femeilor

De când îi știu iubirii mersul,
V-am scris poeme de amor,

V-am dat și rima mea și versul,
Ba, chiar și dreptul de-autor !

*

Inteligența

Mintea ageră, potența
De-a găsi în lume rostul,
De a sesiza esența
Și de-a ști să faci pe prostul.

*

Adevăr și minciună

De când soarele și luna,
De când valul spart de stâncă,
Adevărul e minciuna
Nedescoperită încă.

*

Minulesciană

În cinstea ta, cea mai frumoasă,
Am luat inele, blănuri, casă,
Mașină, mobilă, covoare
Și... patru ani de închisoare.

*

Superstiție

Era-ntr-o marți când te-am zărit,
O marți când mi-ai făcut bezele,
Tot într-o marți ne-am logodit,
Vezi, marțea sunt trei ceasuri rele !

*

Ultima dorință

La locuința mea de veci
Tot mai aștept să vie-o fată,
Că nu e nimeni pe poteci
Și am intrare separată.

*

Nelu IONESCU-QUINTUS

(1919-2014)

Epigrama

După sens și parametri
Epigrama e un meci,
Cu un 11 metri
În minutul 90.

*

Mie însumi la 80 de ani

Cât ar fi de necrezut,
Pentru toți contemporanii,
Aș lua de la-nceput
Epigramele și... anii !

*

Motive de divorț

Cum ajuns-au la insulte,
Mi-e ușor să vă explic:
Dânsa îi făcea cam multe,
Iară dânsul... mai nimic.

*

Inundațiile

Ape rele,
Destinate
Să ne spele
De păcate.

*

Cămașa

O țesătură-n fir de ață,
Pe care o îmbracă toți,
Dar sunt momente când în viață
Nu știi pe unde să o scoți.

*

Rutieră

Ce relație ciudată,
Între pasăre și om:

Șade cioara jos pe-o roată,
Iar șoferul sus în pom.

*

Fabula

Exprimând esențialul
În mod necavaleresc,
Simți cum viciul omenesc,
Compromite animalul.

*

Iubitei

La-ntâlnire când venea
Și topea sub pași asfaltul,
Doar pe mine mă iubea
Și s-a măritat cu altul.

*

Soția

Gingășie, vis, poveste,
Lux, bijuterii și bani,
Mai ales atunci când este
„Jumătatea” lui... ca ani.

*

Celor doi frați Quintus

După ce, ca la la un meci,
Au trecut de 90,
Dumnezeu, chiar că te miri,
Le-a mai dat și... prelungiri.

*

Autoepitaf

Sub licărirea unui sfeșnic,
Umbrat de florile din vas,
Din cel ce odihnește veșnic,
Doar spiritul i-a mai rămas.

*

Ștefan TROPCEA

(1915-1986)

Umorul

În trecut, umorul
Se numea și haz,
Iar la ten, poporul,
Îi spunea obraz.

*

Instantaneu la tribunal

Săli aglomerate
De împricinați:
Unii au dreptate,
Alții avocați.

*

Pledoarie pentru evoluție

S-o spunem răspicat la unii,
Cu demnitatea pe tarabe:
Nu ca să facă sluj străbunii
S-au ridicat în două labe.

*

Demnitate

Copacilor cu fruntea-n soare
Li-i dat să moară în picioare,
De nu cumva vreun neam de-al lor
N-ajunge coadă de topor.

*

Servilismul

Servilismul, în esență,
Și indiferent de eră,
Pentru unii e carență,
Pentru alții... carieră.

*

Curiozitate

Uneori, într-o grădină,
Dintre pomi - pe vreme rea,

Cad acei cu rădăcină
Și rămân cei cu proptea.

*

Diferență

În timpul vieții efemere,
Deși, la fel de pregătiți,
Sunt oameni care fac avere
Și oameni ce rămân cinștiți.

*

„Egalitate”

E-o nedreptate strigătoare
Să stea cu frunțile în glod:
Și sălciile plângătoare
Și pomii îndoșiți de rod.

*

Banul

Banul - spune-o zicătoare -
După felul cum e scos,
Ori miroase a sudoare,
Ori e fără de miros.

*

Ploconul

Moștenit din vechea eră,
E un dar ce umilește,
Și pe cel care-l oferă,
Și pe cel care-l primește.

*

Credința

E foarte greu de priceput
Credința câinelui ce poate,
Pentru stăpânul care-l bate,
Să muște un necunoscut.

*

Dimitrie JEGA

(1912-1986)

Unui autor de aforisme

Aforismele matale,
Sunt de-a dreptul savuroase;
Chiar de nu-s originale,
Au origini sănătoase.

*

Prostia

Prostia e un vâl lucios
Țesut dintr-o mătase fină,
Ce-acoperă un cap cețos
Să-l ocrotească de... lumină.

*

Profesiune de credință

Pornit dintr-o faimoasă gintă,
În plin delir, n-am șovăit;
Am fost un arc întins spre țintă,
Dar niciodată - „arcuit”!

*

Retrospectivă

După-atâtea nopți de vis,
Azi, la șaptezeci de ani,
Văd ce-i bun, din tot ce-am scris,
Pe mulțimea de dușmani.

*

Stații aglomerate

Ce frumos m-a invitat
Ca să urc nainte eu !
... Și tramvaiu-a demarat
Fără portofelul meu !

*

Sportivă

Țipete din răputeri
La vecinul meu, mahmurul,

Și-a bătut nevasta ieri,
Iar acuma e... returul !

*

Căsnicie „model”

Menajul nostru mult sporit
S-a transformat pe nesimțite,
Că de la lingură-am pornit
Și-acuma suntem... la cuțite.

*

Culori

Domnișoara cea cochetă,
Are ea de când o știu
O sub-geană violetă
Și-un trecut cam cenușiu.

*

Prietenul casei

Îl inviți la un pahar,
Însă nu știi ce te paște;
Un prieten, așadar,
La nevastă se cunoaște.

*

Omagiu învățătoarei

Sărutu-i șoapta caldă mățăsoasă,
Grăbitu-i umblet, ca argintul viu,
Mireasmă dulce-n timpul meu rămasă
Și mâna ei ce m-a-nvățat să scriu !

*

Autoepitaf

Acum că totul s-a sfârșit,
O mărturie se cuvine:
Sunt pur și simplu fericit,
C-am fost contemporan... cu mine !

*

Florin IORDĂCHESCU

(1899-1976)

Definiția epigramei

Scânteie puțin indiscretă,
Un vârf ascuțit de floretă,
Dantelă frumoasă și fină
Țesută cu ac de albină.

*

Alpinism

Pe colțurate cărării
Sunt pașii tot mai mici, mai grei;
Ea poartă toată grija lui,
El poartă și rucsacul ei.

*

Femeia

Prin vasta ei activitate,
Femeia azi ne-a demonstrat,
Că nu-i jumate de bărbat,
Ci, un bărbat și jumătate !

*

Moda

Ce pricepută e vecina mea:
Doar dintr-un metru stofă gri vărgată
A scos o fustă lungă pentru fată
Și-a scos o mini-jupă pentru ea.

*

Unui turist

Total l-a transportat splendoarea
Și tihna din pădurea deasă,
Dar l-a trezit ciocănitorea...
Și s-a simțit din nou acasă !

*

Toamna

Tristețea toamnei mă-nfioară,
Urâtul cearcă să mă prindă,

Îl văd în frunza care zboară,
Îl văd... uitându-mă-n oglindă.

*

Epitaful unui soț

Lespedea sub care
Azi stau singur cuc
Mai ușoară-mi pare
Decât un papuc.

*

Aspecte postume

La groapa, nu de mult săpată,
Mai vin, pe tristele alei,
O văduvă neconsolată
Și-un oarecare văr al ei.

*

Pe mormântul reginei Cleopatra

Paralel cu piatra,
Rece, dar regală,
Doarme Cleopatra,
Tot orizontală.

*

Epitaful unui scriitor

Stai, trecătorule grăbit,
De pe mormântu-mi șterge praful,
Că-n viață tot nu m-ai citit...
Măcar citește-mi epitaful.

*

Epitaful unui poet

Sub această piatră, rece funerară,
Doarme X, poetul, Domnu-l odihnească.
A venit devreme moartea pământească,
Însă mai devreme moartea literară.

*

Mircea TRIFU

(1922-1994)

Pe cărările Olimpului

Uităm mereu, din fericire,
Trăindu-ne din viață partea,
Că-n drumul către nemurire,
Mai este un obstacol: Moartea !

*

Medicamentele

Cât ar fi de radicale
Sunt, în ultimă instanță,
Cunoștințe medicale
Ambalate în speranță !

*

Unui avar

Era aproape de pieire,
Când, în agonicu-i delir,
Cerea măsuri de întărire
A pazei de la cimitir !

*

Circumspecție

Sub umane auspicii
Înfloresc concepte stranii:
Nu-ți verifica amicii,
Că ți se-nmulțesc dușmanii.

*

Dragostea

Fulger, zâmbet, jurămintе,
Noapte, lună, trandafiri,
Vise, rătăcirі, cuvinte,
Ani, regrete... amintiri.

*

Femeia

Femeia e un alfabet
Pe care îl înveți încet

Și-l uiți - deși nu-ți prea convine -
Taman când îl cunoști mai bine.

*

Confesiune de 1 aprilie

Iubita mea se dovedește
De-o consecvență colosală:
O zi pe an mă păcălește
Și-n restul zilelor mă-nșeală.

*

Umorul, ruda săracă a literaturii

La masa rudei mai bogate,
Sunt multe feluri de bucate,
Dar cine vrea să și petreacă
Se duce tot la cea săracă.

*

Unuia care mi-a trimis un manuscris

În speranța că-ți convine,
Îți ofer avizul meu:
Șanse ai să scrii mai bine,
Că mai prost e foarte greu !

*

Realisti și umaniști

Ne rămâne doar regretul
Când, în ciuda instruirii,
Primii uită alfabetul,
Ceilalți, tabla înmulțirii.

*

Unui avocat

Un ceas s-a agitat la bară
Și, după ce a terminat,
Judecătorii-l întrebară:
- Ce parte ați reprezentat ?

*

Gheorghe PENCIU

(1926-2011)

Bărbatul

E stâlpul casei, după lege,
Dar e de fapt un mameluc
Ce intră-n viață ca un rege
Și o sfârșește sub papuc.

*

Mariaj

Tandă și cu gura mică,
Ne-a fost dat, și nu în van,
Eu s-o iau de păpușică,
Ea, pe mine, de fazan.

*

La mare

Duși de undele marine,
Amândoi gândim nespus:
Ea, la toamna care vine,
Eu, la banii ce s-au dus.

*

Unei specialiste-n „Poale-n brâu”

După ce-am gustat produsul
Mi-am și dat cu presupusul:
„Doamne ! La aceste poale,
Merită să dai târcoale”.

*

Cheresteaua

Din esență rășinoasă,
Din stejar, sau fag, de-asemeni,
E materia lemnoasă
Ce lipsește multor semeni.

*

Binevoitorul

Căzând pe gheață, s-a lovit,
Dar nu mai spune nimănu

Că vrea să vadă, negreșit,
Cum cade și vecinul lui.

*

La pizzerie

E atât de scumpă pizza,
Că mă-ntreb, ca om cu rost,
Dacă nu și-ospătărița
Intră-n prețul ei de cost.

*

Unor judecători

În cadrul strictelor uzanțe,
Atinși de-a gloriei văpaie,
Ei hotărăsc pe cin` să-nalțe
Și, respectiv, pe cin` să taie.

*

Epitaf unui majur

Sub această placă
Zace un majur,
Tare-ar vrea să facă
Stânga împrejur !

*

Unui ajuns

Ca ministru, bine spus,
A ajuns destul de sus,
Dar ca om de caracter,
A rămas tot la parter.

*

Epitaf unui cleptoman

A decedat de-o săptămână
Dintr-o întindere de mână.

*

Meteorologică

Când se anunță timp frumos,
E bine să te-mbraci... mai gros.

Sorin PAVEL

(1938-1977)

Statistică

Din câți în al vieții bazar,
Fac umbră acestui Pământ,
Puțini sunt mai mult decât par,
Destui par mai mult decât sânt.

*

Axiomă

Nu intră nici la blând îndemn,
Nici la poruncă de satrap,
Chiar orice cui în orice lemn,
Nici orice gând în orice cap.

*

Luare de atitudine

Mi-ai fost amic apropiat
Și tare voitor de bine,
Atâta timp cât te-am lăsat
Să crezi că sunt mai prost ca tine...

*

Să fii mai bun

Să fii mai bun, să fii mai drept
Și, mai ales, să recunoști
Că, poate, nu ești mai deștept
Decât acei ce-i crezi mai proști.

*

Un autentic înțelept

Un autentic înțelept
E, fără nicio îndoială,
Acel care-a rămas deștept
Și după ce-a trecut prin școală.

*

La urma urmei

Nu trebuie să fim surprinși
Că-n vorbăria lor suspectă

Și sclerozații sunt convinși
Că au o logică perfectă.

*

Punct de vedere...

Chiar și ultimul tembел,
Crede-n logica-i abjectă,
Că - de-ar fi făcut-o el -
Lumea ar fi fost perfectă.

*

Dialog

Ce poate fi mai idiot,
Ca o discuție în care,
Te simți târât cu-nverșunare
De unul care știe tot.

*

Năpastă

Nu cred să fie vreo năpastă,
Mai degradantă-n mod normal,
Decât să fii odrasla proastă
A unui tată genial !

*

Nuanțe certe

Deșteptii, uneori, se vor mai proști,
Iar alteori visează culmi celeste,
Pe prost, în schimb, ușor îl recunoști:
E încântat de el așa cum este.

*

Căutări

Omul este întrebarea
Ce o pun neconținut,
Munții, șesurile, marea,
Cerului nemărginit...

*

PALMARES EDIȚIA a VII-a 2023

La concursul de aforisme din acest an, s-au înscris 58 de concurenți. Lor li s-au alăturat aforiști care au participat hors concours. Ei sunt din România, Spania, Serbia, Republica Moldova, Franța, Canada. De asemenea am inclus în antologie și zece clasici epigramiști.

Începând cu ediția din anul 2022, conducerea Festivalului și cea a „Fundației Pelin” au decis să se acorde anual și două Premii „Opera Omnia”. Hotărârea a fost luată după ce fusese tipărită antologia ediției a VI-a.

Câteva date despre cei doi laureați ai ediției trecute:

- D-na Elis Râpeanu are o operă vastă și diversificată. A scris: poezie, monografiile, volume de aforisme și de epigrame, studii de istorie și critică literară. Sub îndrumarea ilustrului scriitor și profesor universitar Ștefan Cazimir, a obținut singurul titlul de doctor, având ca subiect de cercetare epigrama românească. A obținut foarte multe premii la festivaluri de umor, a colaborat cu prestigioase reviste de cultură.

- D-l George Corbu este unul dintre cei mai importanți scriitori români din vechea gardă; un autentic aristocrat al condeiului. De mulți ani, se află în fruntea Uniunii Epigramiștilor din România, în calitate de președinte. A fost și continuă să fie unul dintre cei mai străluciți esești ai literaturii române contemporane și un prefațator de excepție. A publicat numeroase volume de poezie, de epigrame, de critică și istorie literară, fiind un foarte bun coordonator de antologii ale epigramei românești.

PREMIILE „OPERA OMNIA”, ediția 2023

Alte două nume ilustre ale culturii și literaturii române și universale vor urca, anul acesta, pe scena festivalului, pentru a primi mult invidiatul trofeu.

Laudație

PAULA ROMANESCU

Ediția din anul acesta, 2023, a Festivalului Internațional al Aforismului de la Tecuci continuă apreciabila inițiativă lansată la ediția precedentă. Organizatorii, împreună cu juriul celei de a VII-a ediții a festivalului, aduc astăzi un modest semn de prețuire doamnei Paula Romanescu, pentru întreaga sa creație literară, conferindu-i acest premiu.

Doamna Paula Romanescu și-a manifestat pe tot parcursul fructuoasei sale cariere dragostea pentru învățătură, pentru istoria și cultura neamului său, dar și pasiunea pentru limba și cultura franceză.

Toate acestea stau la baza întregii sale opere literare. Multe dintre aceste creațiile au apărut bilingv, în română și franceză, în traducere proprie, precum: *Zăvoror de iarbă* (două volume), *Ecoul umbrelor*, *Dar noi, iubite, noi ?*, *Însorit regat*, *Cugetări*, *Unde sunt cei ce nu mai sunt* și altele. Are și cărți scrise numai în franceză: *Hypocrite poète, mon semblable, mon frère*, apărută la Timișoara, dar și *Avril de ma jeunesse en fleur*, editată la Dijon, Franța. Dintre cărțile scrise doar în limba română, enumăr: *Întâmplarea ca o viață de om*, *101 poeme*, și o mai recentă apariție, *Râzi cât încă se mai poate !*

Doamna Paula Romanescu este cunoscută și apreciată pentru traducerile sale din română în franceză și din franceză în română, atât în România, cât și în Franța și alte țări francofone. Aprecierile sunt susținute de premiile naționale și internaționale care alcătuiesc o adevărată cunună de lauri. Dintre traducerile sale din

română în franceză se impune *Treimea cea de o rostire: Eminescu, Arghezi, Blaga*, dar mai sunt multe cărți care ar trebui menționate. Traducerile din franceză în română sunt și ele importante și nu puține, totuși dau numai două exemple: *G. Apollinaire* și *Omar Khayyam* (care, deși persan, a fost tradus din franceză).

Subliniez faptul că doamna Paula Romanescu scrie și eseu, și epigramă, și aforism; prin acestea toate își ilustrează nu doar polivalența talentului, dar și atitudinea de om al Cetății. Literatura socială face parte din preocupările scriitorului contemporan, care se implică printr-o atitudine activă în mersul societății.

Întreaga operă a doamnei Paula Romanescu este bine ancorată în structurile identității naționale, ale culturii și literaturii române, când își scrie propria operă sau când traduce din lucrările sale sau ale altora în limba franceză. Acribia este ca un comandament suprem în întreaga sa activitate.

Prestigiul de care se bucură în lumea literară, atât din țară, cât și din străinătate, oglindește fidel pregătirea solidă, acumulările continue, talentul și munca permanentă prin care își merită locul pe care îl ocupă în ierarhia din domeniul literar și cultural.

Premiul de astăzi vine ca un plus la salba distincțiilor obținute până în prezent. Îi dorim doamnei Paula Romanescu sănătate, ani mulți, rodnici și frumoși !

Dorel Vidrașcu

Gaudeamus igitur !

Laudațio

NICOLAE MAREȘ

S-a născut la 18 aprilie 1938, în comuna Măgurele-Vălenii de Munte, Jud. Prahova. Studii de filosofie, filologie și istoria artei la Universitățile din București și Varșovia. Titlul de doctor în științe umaniste i-a fost acordat de Institutul „George Călinescu” al Academiei Române. Este Doctor Honoris Causa al Universității ”1 Decembrie” din Alba Iulia. A debutat în 1966, cu reportaje din Polonia. Student fiind la Universitatea din Varșovia, a colaborat la radioul polonez și în presa culturală din această țară. Tot în perioada respectivă

a început să scrie versuri și să traducă din literatură polonă, activitate de care nu s-a mai despărțit niciodată. A colaborat și mai colaborează cu mai toate publicațiile literare și culturale românești: *România literară*, *Lucefărul*, *Viața Românească*, *Contemporanul*, *Steaua*, *Tribuna*, *Familia*, *Convorbiri literare*, *Dacia literară*, *Vatra*, *Ramuri*, *Portal Măiastra*, *Constelații diamantine*, inclusiv cu unele din străinătate: „Przegląd humanistyczny”, „Współczesność”, „Poezja dzisiaj”, „New-York Magazin”, „Lumină lină”.

În 1980, a fost primit în Uniunea Scriitorilor din România.

Cariera diplomatică a îmbrățișat-o în 1966. A trecut, prin concurs toate gradele diplomatice, de la atașat la ministru plenipotențiar. În anii 1990-1994 a fost director în Ministerul Afacerilor Externe; primul director al Bibliotecii/Institutului Cultural Român de la Paris; a fost primul șef al Misiunii diplomatice române de la Skopje, prim-colaborator al mai multor șefi de misiune la Varșovia. A ieșit la pensie, la cerere, în 1999, pentru a se consacra totalmente scrisului și învățământului superior.

Antologia Festivalului Internațional al Aforismului, Tecuci, 2023

Din tinerețe, l-a tradus pe Stanisław Jerzy Lec /1970/, a publicat prima monografie despre Polonia /1971/, a tipărit mai multe antologii de poezie poloneză /peste 100 de poeți/, ultima apărută la Editura Academiei Române cu prilejul Centenarului Poloniei. A alcătuit și publicat marele „Dicționar” al înțelepciunii universale /peste 12.000 articole în 2014/; în anii 2000 a tradus și publicat „Cugetările” Sfântului Părinte, Ioan Paul al II-lea; în 2019 ale Mareșalului Józef Piłsudski cât și monografia tipărită la 150 de ani de la nașterea liderului polonez. Au văzut lumina tiparului volumele de poezii: *Clarobscur în amurg, Raze în apus de soare, Meditații lirice* cât și de maxime și aforisme: *Gânduri vechi și noi, Maxime militante, Iluminări* etc.

A publicat în presa română și străină peste 1.000 de articole, studii și eseuri din domeniile literaturii universale, istorie artei, comparatisticii literare, receptării culturii române în străinătate, precum și din sfera relațiilor diplomatice și economice internaționale, unele incluse în cele trei volume de eseuri publicate de TipoMoldova Iași, în colecția Opera Omnia etc.

Nicolae Mareș este autorul unor lucrări monografice și de referință consacrate Poloniei și relațiilor bilaterale româno-polone, Papei Ioan Paul al II-lea, Mareșalului Józef Piłsudski, artistului S. Wyspiański, receptării Pontifului în România. A semnat în total peste 90 de cărți, apărute într-un tiraj de cca două milioane de exemplare.

Pentru lucrarea *Sfântul Ioan Paul cel Mare*, Papa Francisc i-a decernat, în august 2015, una dintre cele mai importante distincții conferite de Vatican: *Pro Ecclesia et Pontifice* - Ordin instituit de Leon al XIII-lea în 1888. În ultimii 20 de ani a elaborat și publicat o seamă de volume de eseistică, în cea mai mare parte având la bază documente inedite de arhivă, cât și analize insolite ale unor evenimente în desfășurare pe arena internațională fiind în bordul următoarelor publicații: *Economistul, Portal Măiastra, Constelații diamantine, Diplomat Club, Curierul de pretutindenii din Tel Aviv*.

Nicolae Mareș a fost tradus în polonă, italiană, rusă, engleză, albaneză și alte limbi.

Dorel Vidrașcu

Gaudeamus Igitur !

**TROFEUL „SAPIENS PIROBORIDAVA” ex aequo,
Fernando Mendez GARCIA, Spania**

Simfonie de aforisme

Traducere si florilegiu din limba spaniolă
de Creola Thenault Băltărețu

- Tempo di silencios Măsura tăcerilor
Desmesuradas palabras. *Allegro non troppo.*
Cuvinte fără de măsură. *Allegro non troppo.*
- Toda ausencia es un poema de la nostalgia.
Orice absență este un poem al regretului.
- En todo silencio hay una pizca de indulgencia poetica.
Fiecare tăcere are o picătură de rațiune poetică.
- La musica al silencio vuelve. *Largo.*
Când muzica tace. *Largo.*
- La partitura es una depuración del afecto.
Tăcerea este purificarea sufletului.
- Del silencio no impresiona su fragilidad sino su hospitalidad.
Atât de fragilă și de primitoare, tăcerea te ademenește.
- El aforismo es una linea sin punto.
Aforismul este o linie fără punct.
- Reconocer la vida en cada aforismo.
În fiecare aforism pâlپâie viața.
- Un aforismo quada hilado de claves y cadencias.

Aforismul este țesut din chei și tonalități.

●Eres la obra

de los grandes silencios [...] escucho en la profundidad de tus silencios caer las hojas de las certezas [...]

Fii opera marilor tăceri [...] Ascultă-n profunzimea tăcerilor tale cum cad foile certitudinilor [...]

●*La eternidad del instante.*

Eternitatea prezentului.

●En la insuficiencia de lo dicho vive la imaginación.

Imaginația stă în neputința vorbirii.

●Mires et donde mires, rumores y brumas.

Unde mergi și la tot pasul, rumori și brumă.

●Los colores murmuran para difuminarse.

Culorile murmură să se dilueze.

●Se compra silencio et se vende ruido.

Se cumpără liniștea și se vinde zgomotul.

●El aforismo es un viento loco en los oídos.

Aforismul este șuier murmurând la ureche.

●Del fresco del rocío a los cerezos en flor, un verso de blanca sutileza.

De la roua dimineții la floarea cireșilor, un vers de albă subtilitate.

●Necesitamos escribir para ser dignos del silencio y el vacío.

Trebuie să scriem pentru a primi cum se cuvine liniștea și vidul.

●La creatividad es un acto aforístico.

Creativitatea este un act aforistic.

● Todo silencio tiene el toque de queda.

Fiece tăcere anunță tăcerea.

● Las huellas del presente siempre se borran.

Prezentul lasă mereu urmele șterse.

● El aforismo es una discrecion de sutileza y apariencia.

Aforismul este o alchimie de formă și substanță.

● Un aforismo busca sutilezas a todo.

Aforismul dezvăluie secretul totului.

● Todo puede ser nada;

Totul poate fi tăcere.

● En los resquicios, el poder constituyente de un aforismo.

Secretul aforismului este între linii.

● El silencio corteja a la fragilidad del hombre.

Tăcerea curtează fragilitatea omului.

● Un aforismo desnudo desnuda la profundidad del silencio.

Doar aforismul nescris dezvăluie profunzimea tăcerii.

● El aforista es un habitante discreto de los limites.

Aforistul locuiește discret la marginea limitelor.

● Un bello aforisme desemboca en lo impensable.

Cel mai frumos aforism încă nu a fost scris.

● Largos silencios respiramos en la gratitud pour la vida.

Să respirăm în marea tăcere o simfonie pentru viață.

**TROFEUL „SAPIENS PIROBORIDAVA” ex aequo
Nicolae SCHIȚCO, Republica Moldova**

- Nu tot ce izvorăște este curat, nu tot ce înflorește este căutat.
- Dacă am conștientiza că tristețile se înmulțesc, bucuriile se împart, anii se adună, viața (se) scade, nu am rămâne decât un semn de întrebare sau de exclamare.
- Când ești Om, nimic altceva nu-ți priește.
- Tinerețea nu dă rest, bătrânețea nu acceptă mărunțișul.
- Când copilăria devine tot mai bătrână, bătrânețea (de)prinde a fi copilăroasă.
- Atunci când nu pierzi cărarea, oricând poți schimba drumul.
- Dacă nu este găsită cheia spre suflet, amândouă prind rugină.
- Vești pozitive: astăzi, dis-de-diminează, soarele a zâmbit sfios.
- Unele caractere își îndreaptă spinarea, altele - abia își dezdoaie privirea.
- Nu sili timpul înainte de a se limpezi vremea.
- Ar fi o nedreptate dacă ochii nu ar căuta frumusețea, iar inima nu ar simți emoția.
- Cel care cunoaște, tace, cel care nu știe, își face legea sa.
- Toată lumea așteaptă să i să deschidă poarta fericirii. Mai puțin este agreat scârțâitul balamalelor.

- Memoria a fost gândită pentru cei vii.
- Udă rădăcinile, ca să te umbrească frunzele.
- Astăzi urcăm frumos pe scara vieții. La fel de urât, uităm sufletul la talpa ei.
- Întinerim în visuri în măsura în care îmbătrânim în fapte.
- Minte care știe a vorbi, bucură, cea care poate asculta, uimește.
- Memoria este cea mai solidă cărămidă pentru viitorul neamului. Lucrată din lutul de acasă.
- Unde nu izbuteste educația, nu este exclus că eșuează societatea.
- Păzea ! golul din suflet este prezent și în gânduri.
- Să știi a vorbi la timp este o reușită. Să poți tăcea la vreme e și mai greu.
- Nu grăbi bătrânețea când ea aleargă spre tine.
- Poți fi bine în viață, însă dacă nu ai vise, în zadar trăiești.
- Pentru trecut avem memorie, pentru viitor - nici răbdare îndeajuns.
- Acceptă libertatea până ea nu te-a cucerit definitiv.
- Nu tot scutul este purtat în față.
- Frumusețea interioară este o însușire fără termen de valabilitate.

PREMIUL I, Vasile LARCO, Iași

- Omului ce-ntruna tace, nu prea știi în cap ce-i zace.
- Cât nu e coaja-ndepărtată, ce-ascunde oul e o taină, cum nu se știe niciodată de omul sub oricare haină.
- Ușor ajungi la înălțime, dacă urci pe treptele formate din cărțile citite de tine.
- Stiloul poate fi complice la multe dintre prostiile dictate de creier.
- Fardul îi dă altă față feței, numai dacă obrazul nu-i pătat.
- Cel mai ușor e să renunți la ceea ce-i imposibil să obții.
- Vorba dulce, mult aduce... uneori a linguseală.
- Românului îi place mult muzica, fiindcă multe sunt cu cântec pe la noi.
- Oratorul mediocru ține și el o sală în picioare, când aceasta scaune nu are.
- În lumea largă este straniu, se zgândărește atomul să-mbogățească uraniul, în loc să îmbogățească omul.
- Săracul poate fi pe picior de egalitate cu bogatul, numai atunci când are aceeași mărime la încălțări.
- Natalitatea poate fi direct proporțională cu dimensiunea mini jupei.
- Când istețul face prostii, prostul ar trebui să-i ceară dreptul de autor.
- Să vorbești cât zece, e mai ușor decât să taci cât unu.

- Taciturnul este ca un tăciune: dacă nu-l atingi, mocnește, iar de-o faci, te pârzolește.
- Focul mocnit din căsnicie se aprinde atunci când soacra deschide ușa.
- Nu-ți tăia creanga de sub picioare, sperând să fii om cu picioarele pe pământ.
- Fiind cu ochii după treabă, n-ai cum să-ți mai vezi și de sănătate.
- Să nu i se rupă lanțul de izbânzi, omul trebuie să înlocuiască veriga slabă.
- Puținul dorit și primit, fericește mai mult decât aurul ce strălucește.
- Când se adună-n spate anii, prietenii te ocolesc dar te înghesuie dușmanii.
- E tare scumpă neștiința, o viață-ntreagă lupti s-o înlături.
- Cu banii nu mai sunt rețineri: i-aduni de luni și până vineri, apoi pe „apa sâmbetei” se duc.
- La carnaval, fiind cu măștile pe față, multora li s-au văzut fețele lor adevărate.

Premiul al II-lea, Issabela COTELIN, București

- Fiecare răs de copil e duminica unei mame.
- Venim pe lume fără cuvânt înainte și plecăm lăsând în urmă vrafuri de „romane” neterminate.
- De-aș putea locui în singularitatea clipei, aș deveni proprietarul timpului.
- Prin abilitatea de a cuceri redută după redută, a ajuns un bărbat... redutabil.
- Puiului de lup crescut la stână nu-i trece prin cap că într-o zi va mânca oile.
- Sub soarele cu dinți cresc iute spinii unui zâmbet.
- Ne costă prea mult faptul că nu punem preț pe nimic.
- Aștept o nouă invitație la vals a vieții. Am învățat câțiva pași în plus.
- Atât cât ne plimbăm pe țărmul vieții, vom ridica mereu castele de nisip.
- În căutarea disperată a rezolvărilor pierdute, uităm adesea premisele care ne-au condus la nerezolvarea lor.
- Un nor răzleț în dimineața unei zile va da mai multă strălucire soarelui de prânz.
- O pălărie pe un cap sec nu acoperă nimic.

- Cum zidurile nu vorbesc, abia la renovarea lor vom vedea adevăratele pagube.
- Din câte minciuni au înghețat apele, niciun ghețar n-a scufundat Arca lui Noe.
- Oricâte stavile am pune în calea unui râu, el va răzbi la suprafață în izvoare.
- Pleonasmul iubirii: noi doi.
- Dacă nu poți lupta cu sistemul, fii tu sistemul ! Și schimbă-l !
- Nimeni nu învață din experiența altuia. Restul e un profitabil comerț cu idei.
- Paradoxul unei lumi fără Dumnezeu e că toate relele lumii se fac în numele Lui.
- Sunt răni adânci sub cele patru ace ale elegantului tău costum.
- Numai nemărginirea cerului ne mai aduce cu picioarele pe pământ.
- Apar din ce în ce mai mulți autori expirați pe rafturi. Deși cărțile n-au termen de valabilitate.
- Cheia vieții se află în cutia de valori a sufletului, strașnic păzită de gardienii minții.
- Contemporanul caută într-un geniu accesibilitatea. Posteritatea îl va reduce la un citat memorabil.

*

Premiul al III-lea, Florentina DANU Brașov

- Chinul este ca un vaccin făcut în trecut; nu-l mai simți, dar îi vezi urma...
- Mă înalț în visare însă, realitatea îmi scrie pe bord "aterizare forțată".
- Fericirea îți dă aripi iar, nefericirea ți le taie. Nu zbura prea sus, pentru că niciodată nu știi cât va dura zborul.
- E suficient să privești oamenii pe stradă, ca să realizezi câtă risipă de gânduri există în această lume.
- Nu știi dacă mi-e lene sau sunt obosită. Pentru că simptomele sunt aceleași.
- Visez să port o discuție cu mine între patru ochi însă, de câte ori privesc în oglindă, mă emoționez și plec.
- Adevărul este mereu pregătit pentru starea de asediu. În timp ce minciuna e luată întotdeauna prin surprindere.
- Ai grijă ce le spui prietenilor ! Imprudența se plătește scump.
- Curcubeul este zâmbetul soarelui după furtună.
- Nu judeca doar din unghiul tău. Așează-te și pe locul celui judecat!
- Fățarnicii au aripi diafane și ace otrăvite.
- Un secret bine păstrat este acela nespus.
- Cele mai frumoase aripi se nasc din iubire.

- Între ceea ce este corect și ceea ce este greșit alege ceea ce te face liniștit.
- A iubi înseamnă a trăi întâi pentru altul și apoi pentru tine.
- Căile alese cu sufletul sunt cele mai valoroase.
- Amintirea este dovada trecerii prin viață.
- Privește în ochii unui bătrân, ca într-o oglindă a viitorului.
- Bucuria sufletului nu umple buzunarele.
- Sufletele celor dragi sunt întotdeauna aproape. Ai grijă să nu calci pe ele.
- Dacă ceva nu a fost făcut la timp, nu te scuza că nu era momentul.
- Bucuriile mărunte dau naștere celor mai profunde senzații omenești.
- Dacă avem o zi dedicată păcălelilor (1 aprilie), de ce ne păcălim zilnic ?
- Oricât ne-am strădui, la capătul drumului tot va rămâne ceva neterminat.

*

Premiul special „Cocuța CONACHI”, Gabriel TODICA, Fălticeni

- Și palatul este o închisoare. Chiar și pentru monarh.
- Muribundul nu mai are ambiții.
- Nu vei găsi niciodată loialitate la cei mediocri și slabi.

- Diferența între sclavi și bogați este că cei din urmă au lanțuri de aur.
- Loialitatea este trăsătura oamenilor puternici.
- Înțelepții nu aleg niciodată să meargă în turmă.
- Egoistul inteligent nu poate fi înțelept.
- Viața este o boală mortală.
- Ca și dragostea, binele nu se poate face cu forța. Ar fi tot un fel de viol.
- Obsesia Eternității vine din teama de uitare.
- Este loc pentru toți sub soare. Dar unii cred că soarele este proprietate privată.
- La început a fost Cuvântul. Oare în ce limbă a fost rostit ?
- Credința este expresia pătrunderii în înțeleșurile adânci, altfel e doar un blazon.
- Dragostea este o crescătorie de fluturi, care-și are sediul în stomac.

*

Premiul special „Iorgu IORDAN”, George BUDOI, București

- Am fost 40 de ani *profesor* universitar și toată viața *elev*.
- Carul cu *proști* era tras de *boi*.
- Când un *câine* îți arată colții, arată-i bățul.

- *Cărțile* pe care le citesc sunt prietenii mei; cărțile pe care le scriu sunt copiii mei.
- Ce risipă de *cuvinte*, ce sărăcie de idei !...
- Cea mai mare *insultă* pe care o putem aduce *limbii române* este să o vorbim incorect.
- Chiar și cu un frâu de aur, *măgarul* rămâne tot măgar.
- *Culmea însurătorii*: să te însori cu subalterna și să ajungi sub papuc.
- Diavolul poate să ia și chip de înger.
- Dumnezeu l-a făcut pe bărbat cu mâini și picioare; *femeia* i-a dat aripi.
- Există *femei* atât de *frumoase*, încât întorci capul după ele, ca să te convingi că sunt reale.
- Există oameni care, sub o aparență de *sfinți*, sunt niște *diavoli*.
- *Guvernării* acționează ca și cum n-am avea destule motive să-i înjurăm. Îi anunțăm că avem !...
- La început, Dumnezeu a făcut bărbatul, apoi a făcut *femeia*, care este treapta intermediară între om și înger.
- Oricât de mult ar cere și oricât de mult i s-ar plăti, o femeie care se vinde este o *femeie ieftină*.
- Nimeni nu are *încredere* în cine nu are încredere în nimeni.
- *Muza* este capricioasă: trebuie să-i deschizi ușa când vrea ea, nu când vrei tu.

- Nu s-a născut încă omul care să fi cunoscut dulceața *dragostei* și să nu fi cunoscut și amărăciunea ei.
- *Lanțul căsniciei* trebuie să fie suficient de lung, ca să nu ți se pară că ești în robie și suficient de scurt, ca să nu umbli din floare-n floare.
- O *femeie* e foarte *frumoasă*, când toți bărbații întorc capul după ea; o femeie e nemaipomenit de frumoasă, când și toate femeile întorc capul după ea.
- *Prostia* e ca gazul: ocupă tot locul care-i stă la dispoziție.
- *România* este o țară mică, dar are o inimă mare.
- Să dea în gropi e privilegiul *proștilor*, dar și cei deștepți încalcă, de multe ori, acest privilegiu...
- *Subtilitățile limbii române* nu sunt pentru orice Mărie, nici pentru orice e sub pălărie...
- Toate femeile sunt *frumoase*, dar fiecare e în felul ei. (*George Budoj, 08.05.1998*).
- Un *prost* e întotdeauna suficient de prost, încât să nu-și dea seama că e prost

**Premiul special „Anton CINCU”, Vasile BAJAN, Mălăiești (Orhei),
Republica Moldova**

- Suntem stăpânii banilor, până când dorințele ne obligă să-i cheltuim.
- Cartea e rodul unei singurătăți, care are misiunea de a îmbogăți singurătatea cititorului.
- Copiii sunt niște îngeri pe buzele cărora până și minciuna e sfântă. Nu există o fidelitate mai puternică, decât propriul egoism.
- Primele haine ne-au ascuns goliciunea. Cele de azi tind, mai degrabă, să ne dezgolească.
- Oamenii harnici au inventat odihna. Iar ceilalți, lenea.
- Minciuna e genul de crimă care face din adevăr o mlaștină.
- Femeia e singurul idol permis de Dumnezeu.
- Dumnezeu a creat femeia la sfârșit, dar i-a dat rolul de început al tuturor începuturilor.
- Dorințele femeii sunt vise în care personajul negativ e bărbatul zgârcit.
- Femeia e o sfântă în brațele căreia devii un păcătos necesar.
- De o femeie nu ascunzi nimic: ea îți găsește în ochi ceea ce ascunzi sub limbă.

*

**Premiul special „Hortensia Papadat BENGESCU”, Elena
PAPADOPOL, Constanța**

- Toamna abdică de la nemurire pe aripile frunzelor...
- Dumnezeu e paznicul seninului și al liniștii din noi.
- E atât de plăcut să fii cu picioarele pe pământ ! Dar să nu-i pricinuiști durere !
- Foșnetul cuvintelor se pierde în tăcerea frunzelor.
- Iubire - tăcere-n adânc, suflet aprins să vorbească.
- Iubirea e plină de toane. Sufletul rămâne tot copil.
- Îmi îngădui, cu dragoste, sfârșitul unei lumi, înainte să merg mai departe.
- În limpezimea apei vorbește liniștea lui Dumnezeu.
- Lacrima, sărbătoare din adâncul sufletului, născută la piciorul crucii.
- Lumea e construită din cuvinte simple. Motivul e profund.
- Chiar și o jumătate de Lună poate strânge la un loc două inimi.
- Oamenii au tendința să critice și punctul din care începe evoluția.
- Rugăciunea, cuvântul inimii, care nu stinge flacăra credinței.
- Suma amintirilor este relativă. Soarele ridicat la puterea cerului ne lasă problema de rezolvat.

- Timpului îi pasă doar de visul împlinit.
- Uneori, teama că nu ești iubit este mai mare decât iubirea.

*

**Premiul special „Calistrat HOGAȘ”, Mihai Sebastian ZIDARU,
Ștefănești, Argeș**

- Cutremurul și prostul au mereu replică.
- Unii sunt ruși de realitate, din alții se rupe realitatea.
- Vrem ca tinerii să fie exemplari, dar nu le oferim exemple.
- Unii politicieni fac greșeli gramaticale și când tac.
- Pământul are un singur buric, iar pentru acest post e o competiție acerbă.
- Nici cel mai mare poliglot nu vorbește limba femeii.
- Sunt persoane pe care nu le mai putem privi la fel, deși nu și-au schimbat înfățișarea.
- Omul putrezește întâi sufletește, iar mai apoi trupește.
- E un act de curaj să fii secretar în țara unde birocrăția este președinte.
- Mulți m-ar dărâma, dar e imposibil să dărâmi nimicul.
- Nu lăsa răul să prospere, crezând că răsadul său va fi bun.
- Iubirea e atât de rară, că unii n-au simțit-o niciodată.

●Oamenii vor să fie dumnezei, dar Dumnezeu ne-a arătat că e destul să fii om.

●Cine închide ochii la nedreptăți nu vede dreptatea.

*

Premiul special „Ștefan PETICĂ”, Delia Smaranda TERTAN, Oradea

●Iată succesiunea absolută care mă liniștește și mă panichează în egală măsură - după timp, vine timp...

●Mai dă iubirii o șansă ! De data asta ai să-i recunoști sosia.

●Iubirea ce nu moare e cea care surprinde mereu. Cum ?
Schimbând mereu proporția între Yin și Yang, între animus și anima.

●Nu am auzit niciodată de un bordei bântuit de stafii. Poate că stafiile au un statut social înalt, precum locuitorii de la castel.

●Florile recunoștinței sunt vremelnice - se usucă și mor. Dar semințele lor germinează în sufletul destinatarului în orice anotimp, împrăvăvărându-l.

●Nici un izvor nu are apă tulbure, stricată. Nici un copil nu se naște rău, cu caracter urât.

●Când evadezi spre libertate, nu uita să te întorci în zbor deasupra coliviei. Cei rămași se vor molipsi de zborul tău și își vor lăsa aripi...

●Când taina naște altă taină, sporești frumusețea lumii. Când robotul va crea alt robot, vom închide ochii celei mai frumoase lumi ce ni s-a dat.

●Ghiociei tăi de la tâmpile evocă o primăvară fără sfârșit în viața ta.

- Dacă ai zice ca ai zăpezi la tâmples, ți-ai imagina ierni după ierni și ar fi trist...
- Ce neam de poveste, plin de credință ! Cel mai iubit personaj din basmele noastre, Făt-Frumos, s-a născut din lacrima Maicii Domnului, la care s-a rugat cu smerenie, mama-împărăteasă. Așa l-a văzut Fiul lui, Eminescul Nepereche.
- Iubirea adevărată e ca trenul albastru. Vine o singură dată, când nu te aștepți și te împlinește până la halta finală la care coborâm toți.
- Iubirea ocrotitoare este superlativul absolut. El te ocrotește pe tine, tu îi ai mereu de grijă lui, și amândoi vă îngemănați în paznicul care nu lasă iubirea să plece aiurea...
- Oamenii triști nu spun niciodată povești pentru că nu au "a doua vedere" să vadă puricele potcovit cu 99 de ocale de fier, răchita făcând micșunele și plopul, pere. Doar oamenii crescuți cu povești și spiridușii pot să facă asta.
- Copiii crescuți cu povești sunt adulții fericiți cu suflet de copil. În viața lor, povestea merge întotdeauna mai departe...
- Nu înseamnă că dacă mănânci ambrozie și nectar te amesteci cu zeii. Ori le-ai furat prânzul, ori sunt contrafăcute.
- Nimic din ce a lăsat Dumnezeu pe pământ nu e întâmplător. Privește fagurele de miere - fără trântor ce s-ar fi ales de matcă și supusele albinuțe ?
- În știință, disecând firul în patru, ajungi la raționamente și descoperiri uimitoare. În iubire, dacă tot diseci, ajungi la monotonie, disperare, saturație și fuga întru eliberare.

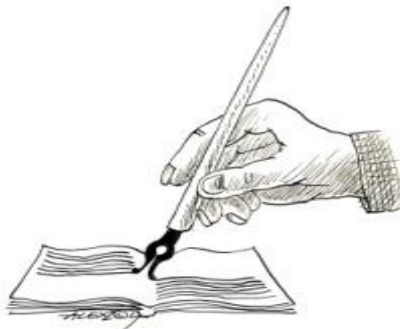
●Care dintre noi nu a așteptat în fiecare toamnă, vara indiană ? Nu doar pentru soarele darnic de după frig, ci pentru că speranța nu moare. Dacă vara s-a întors în plină toamnă, de ce nu s-ar întoarce iubirea din vara fierbinte ?

*

Premiul special „Ion PETROVICI” Mihai BABEI, Botoșani

- Nicio religie nu poate vindeca până la sfârșit inteligența.
- Nu ai cui să te destăinui. Cel mai bun confesor ești tu însuși.
- Moartea e deosebit de vicleană. Uneori e amabilă când te încearcă, e nesimțită când te vizitează prea devreme sau prea târziu. Doamne, dar de câte ori se înșeală, încercându-te.
- Tot timpul am crezut că pseudonimul morții este iubirea.
- Conștientizarea morții te liniștește interior ?
- Orice paradox este un adevăr.
- Nu te depărta de tine e o spaimă deplină.
- Ignorându-i mereu pe idioți, încurajezi obrăznicia.
- Dacă în drumul vostru găsiți vreo doagă, să știți că-i a mea !
- Timpul nu are nici răsărit, nici apus !
- La senectute timpul devine tot mai râvnit, ca apa în timp de secetă.
- Și suferințele merită să mai fie răsfoite din când în când.

- Eșuezi, doar dacă renunți.
- Iubirea este înălțare care sfarmă orice ordine, orice așezare a lucrurilor !
- În cele mai dese cazuri, tragedia iubirii este de nereconstruit.
- Prietenia, cred, este dintotdeauna cea mai solidă și trainică casă.
- Scrisul este singurul loc unde nu am nevoie de pereți și am totul în mine: lumea și pe mine însumi.
- Dacă ajungi să descoperi ușa, sinele este adăpostul atomic.
- Nu a fost niciodată șansă. A fost EL.
- Omul singur niciodată nu se va lăsa netulburat.
- Poezia, apariția ei, ne demonstrează că doar viața nu e suficientă.
- Am descoperit o maladie letală: vanitatea !
- Viața merge înainte, ca și moartea.

ALȚI PARTICIPANȚI

Andreea CRISTEA, București

- Omul poate avea nenumărate stări și sentimente. Dintre ele însă cea mai copleșitoare mi se pare a fi singurătatea, pentru că numai ea nu se împarte.
- Noi nu am pierdut niciodată Raiul. Ce am pierdut au fost aripile. De aceea, de când ne naștem și până murim, suntem datori să le regăsim pentru a învăța zborul.
- Orice lucru bun este împachetat întotdeauna într-o problemă.
- Pentru a câștiga un război nu îți trebuie arme, îți trebuie înțelepciunea de a nu-l începe.
- Fiecare zi pe care o trăiesc este ca o naștere. Viața mea este o maternitate în care mă nasc numai eu.
- Îmbrățișarea este medicamentul pe care Dumnezeu ni l-a dat pentru a ne putea vindeca de toate bolile lumii.
- Nu bătrânețea mă înfioară, ci neputința ce o însoțește.
- Moartea este un lucru firesc în existența oricărei forme de viață. Numai noi, oamenii, o facem să fie îngrozitoare.
- Dacă vreți să aveți o viață fericită stați lângă oameni fericiți. Fericirea și nefericirea sunt contagioase, în egală măsură.

*

Maria FILIPOIU, București

- Bătrânețea este livada uscată a speranțelor.
- Unitatea de măsură a Eternității este clipa. O clipă de eternitate este drumul veșniciei de la un capăt la celălalt.

- Fericirea nu înseamnă să realizezi tot ceea ce dorești, ci să te bucuri de tot ce ai realizat până în prezent.
- Nu poate fi fericit, omul cu sufletul înnegrit de păcatul invidiei.
- Omul nu este niciodată prea bătrân ca să iubească, nici prea tânăr să se înțeleptească.
- Înainte de a judeca viața cuiva, trebuie să te încalți cu pantofii lui și să parcurgi toate drumurile pe care le-a străbătut el.
- Nu scapi de singurătate, doar acceptând compania unei persoane care te tratează cu inferioritate.
- Ușa sufletului nu trebuie deschisă oricui. Unii vor să intre în el cu bocancii, alții cu sabia dușmăniei, dar puțini aleg floarea iubirii și a prieteniei.

*

George SANDU, București

- A umbla pe urmele înaintașilor, nu înseamnă neaparat evoluție.
- Un om liber este cel ce oferă libertate și celor din jurul său.
- Un critic este acela care cunoaște drumul, dar care nu poate conduce mașina.
- Fii propriul stăpân și lumea va fi a ta.
- Aș dori să fiu ce-am fost, când doream să fiu ce sunt.
- Nu căuta în van capătul pământului, deoarece pământul e rotund.
- Fiecare om încearcă până la moarte să-și caute identitatea.

- Problemele mari se rezolvă cu soluții simple sau întâmplătoare.
- Cine nu-și iubește părinții își neagă originea.

*

Ionuț Zaharia CHIRILĂ, Galați

- Nu există laturi noi ale unei personalități, ci doar însușiri insuficient explorate până atunci.
- Orice compromis conține o doză de tristețe, pentru că niciuna dintre părțile implicate în dispută nu primește în totalitate ceea ce își dorește.
- Intuiția într-o speță reprezintă o consecință a înțelepciunii, însă înțelepciunea este o consecință a tuturor intuițiilor posibile în acea speță.
- Acceptarea estompării demarcației între Bine și Rău duce invariabil la obscenizarea adevărului.
- O persoană care este adeptul combinării artei cu rigoarea, va accepta mai ușor un gol marcat dintr-un offside la limită, când se întâmplă dintr-o fază frumoasă.
- Colțurile unei comete se numără mai ușor, decât propriile greșeli.
- Nu ne putem vizualiza în timp real existențele paralele, pentru că suntem protejați de propriul creier din două motive: ne-am irosi o jumătate din viață alergând după cele „mai bune” și ne-am pierde cealaltă jumătate a ei, fugind de cele „mai rele”.
- Adevărul se descoperă cel mai ușor, doar în modelele matematice bazate pe deducții logice sau inducție.

*

V. BIVOLU, Buzău

- Nu te mulțumi cu ce ți se spune, cercetează !
- Roata vieții ne conduce pe drumul croit de noi.
- Ia din viață cu măsură, fii atent ce scoți pe gură !
- Să ne construim prietenii după chipul și asemănarea noastră !
- Repetăți în cor cu mine: vârsta-i cuib de-nțelepciune !
- Cele mai grele lupte le am cu mine însumi; nu se știe învingătorul.
- De vrei să fii ascultat, învață să taci !
- Patriotismul e pentru suflet, nu pentru paradă.
- Parlamentul - unitate în diversitate, cu multe păcate.

*

Florin FAUR, Hunedoara

- A reacționa înseamnă a decanta binele de rău.
- Punem în valoare ceea ce cunoaștem deja, nu ceea ce nu s-a cunoscut.
- Omul a creat la început uneltele și apoi... uneltirile.
- Nu cunoaștem cauzele lucrurilor, în schimb cunoaștem consecințele lor asupra noastră.
- Mi-e dor de viitor.

*

Ion Corneliu, Hunedoara

- Cartea este iubire, poate prima iubire din viața unui om avid de frumosul spiritual.
- Doar idioții și naivii cred în coincidențe multiple.
- Vanitatea și supraevaluarea sunt astăzi la mare preț, purtate cu infatuare pe frunte, mai ceva ca pe un titlul academic.
- În natură, starea de echilibru a tot și a toate este cheia de boltă a existenței.
- După ce timpul decantează bunele de rele și le așază pe toate într-o ordine, copilăria, oricât de grea ar fi fost, se metamorfozează într-un minunat basm cu Ilene Cosânzene și Feți Frumoși, balsam miraculos al sufletului.
- Lăcomia și hoția sunt singurele domenii de activitate umană în care nu s-au cheltuit sume uriașe pentru invenții și inovații, în care nu există forme de învățământ și cercetare. Cu toate acestea, sunt domeniile în care inventivitatea oamenilor tinde spre perfecțiune.
- Obiceiurile rele se prind repede și se uită foarte greu.
- Probabilitatea de a mi se strica laptopul îmi întunecă bucuria de a citi.

*

George ITOAFĂ, Constanța

- Întreb ce să-ți răspund și răspund cu o întrebare.
- Adună-te, pentru a nu te consuma în zadar !
- Sfatul meu este să nu ai așteptări, le-am avut și-am constatat o interminabilă dezamagire. Așa că, petrece-ți timpul împlinindu-te !

Mihai BOTEZ, Piatra Neamț

- Un romancier care face loc între operele sale majore și scriiturii aforistice e de asemănat unui maratonist care prizează și sprinturile la 100 sau 200 m.
- Pentru un ipochimen împănat de nesimțire, musturarea verbală are același efect ca execuția cu cartușe „oarbe” (de manevră) a unui criminal.
- Oglinzi veritabile ar fi acelea care îți reflectă nu doar aparența figurii, ci și profunzimea ființei, caracterul. Te-ai vedea în ele – și ai fi văzut – așa cum ești în realitate, nu doar la suprafață. Bustul de marmură din cimitirul urbei natale, Câmpulung, are pretenția de a eterniza o valoare literară locală: C-tin Aricescu (1823-1886). Adevăratul lui epitaf se găsește dăltuit în *Istoria...* lui G. Călinescu, p. 249: „...interesant în felul lui, însă inexistent în poezie”. Întrebare: decât astfel nemurit, nu mai bine lipsă ?!
„Cum de nu se întorc acasă tinerii aștia care se dovedește că nu fac mulți purici căutându-și rosturi lucrative prin străinătate ?” – se întrebă un nedumerit. „Pentru că s-au școlit foarte bine la școala flămânzirii naționale”, fu răspunsul.
N-ar fi mare bai dacă prostia ar avea curs doar între proști. Din păcate, ea îi contaminează ușor și pe cei care nu sunt.
Genialitatea e imprezibilă: ea nu presupune o ascendență justificatoare, și nici o posteritate predictibilă.

*

Aurelius BELEI, Brăila

- Într-o lume de aripi a fi idee de zbor reprezintă sublimul împlinirii.
- Odiseea iertării parcurge toate etapele vieții, fiind aventura extraordinară a metamorfozei de la om către divin. Iubirea scrie Poezii, nu invers.

- Izvorul cerului începe de pe pământ, însă setea raiului vine din inimă și din aripi.
- Mai bine fii o lumânare ce îndrăznește cerul, decât o aripă de lumină prăbușită în adânc !
- Eminescu arde eternitatea din inima noastră, chiar sub cerul din palma lui Dumnezeu !
- Ca să poți îndrăzni să-L cunoști pe Dumnezeu, trăiește-ți viața ca pe o liturghie a inimii !
- Minunile sunt tot încercări. Cine a înțeles altceva ispitește cu bună știință pe Dumnezeu.

*

Nicolae VIZITEU, Vaslui

- Timpul e sculptorul care lucrează... pe viu.
- După ce că e coadă de topor, se mai dă...și păun
- Odată aveam multe cozi la carne, astăzi mai multe de topor.
- Adevărul e aur curat, minciuna e praful de pe el.
- Când iubirea a apus, numai admirăm un răsărit de soare ?
- Se defrișează pădurile pentru „Cozile de topor” din . . . Occident ?
- Unde au învățat cei care știu...să tacă ?
- Citind cartea maestrului în multe volume, am descoperit adevărul...cam mic, într-un tiraj mare.
- Pe facebook e un virus nemilos - incultura.

- Îndrăgostitul de Fata Morgana și-a pierdut inima... în deșert.
- Suntem o apă și-un pământ, conchise noroiul.

George COCA, București

- Gelozia este umbra iubirii.
- Gelozia este un lătrat de câine care atrage atenția hoților de iubire.
- Avocatule, nu ține pardesiul clientului, indiferent cine este și ce onorariu ai primit.
- Mergeți la biserică ! Mai devreme sau mai târziu tot ajungeți acolo.
- Personal sunt împotriva divorțului, deci sunt pentru păstrarea cu orice preț a căsătoriei, deoarece este singurul mod de a te păcăli doar o dată.
- Covidul ne-a arătat că trebuie să ne bucurăm de fiecare gură de aer pe care o putem respira fără mască.

*

Nicolae POSTOLACHE, Făgăraș

- Aforismul este o axiomă literară.
- Cărțile sunt cuante spirituale, necesare polenizării inteligenței !
- Psihicul, un haos cuantic din luciditatea căruia se nasc geniile !
- Înțelepții se recunosc nu după sfaturi, ci după argument !
- Inocența copiilor este sinonimul mirării filosofice !

- Viața, probă existențială obligatorie pentru a putea păși în eternitate !
- Inteligența artificială, soft folosit ca proteză a cortexului !
- Educă-te pe tine însuți, ca să-i poți înțelege pe cei din jurul tău !
- Pulsul este dirijorul biologic al anxietăților noastre cotidiene !
- Iartă și nu uita că toleranța este cartea de identitate a unui caracter puternic !
- Timpul este un prieten fățarnic !
- Fii un copac roditor, nu doar unul care face doar umbră în jurul său !
- Paradisul este un mediu al fericirii potențiale, opus realității cotidiene !

*

Roxana TURCU, Galați

- Cărțile sunt cei mai buni mesageri ai unui suflet care suferă.
- Scrisul - rațiunea de a trăi, o completare a existenței, a momentelor de slăbiciune sau de singurătate, o încercare de a privi obiectiv lumea.
- Scrisul e o pasiunecare mă ajută să cred în frumusețea fiecărui vis.
- Puterea fiecărui vis e o șansă de a fi liber. Dragostea este nevoia de a-i fi alături celuilalt, chiar dacă nu împărtășesc același vis.

- Suntem două singurătăți ale aceluiași întreg. Dacă reușim să ne găsim, poate înțelegem esența iubirii și importanța ei.
- Pentru a ne ușura existența, în viață nu avem nevoie decât de puțină bucurie, o scânteie de pasiune și încrederea unuia în celălalt: poate fi cheia fericirii în doi.
- Bunătatea este frumusețea interioară a celor care oferă ajutorul cuiva necondiționat.
- Merită să lupți o viață întreagă pentru a fi liber, chiar cu riscul de a pierde..
- Fericirea nu se poate clădi decât prin suferință.

*

Mihai HORGA, Roman

- Valoarea e aceeași, chiar neapreciată...
- Ca să scrii corect trebuie să gândești corect...
- Reclama naște reclamația
- Iertarea este balsamul sufletului...
- Strămoșii - icoanele noastre.

*

I. Cosmissian, Timișoara

- Ce ar fi cuvintele mele fără inima ta ?
- Fără mine, cerneala nu ar ști ce să facă cu libertatea ei.
- Sunt sigur că dorul are în el semințe ale unor realități pe care lacrima le-ar readuce la viață.

- Stilul unui scriitor este o necesitate interioară, singura de altfel când vine vorba de scris.
- Stilul este doar o obligație pe care o am față de freamătul interior.
- Dacă vă întrebați în ce timp trăiesc cei de lângă voi, priviți-le ochii.
- Ochii multora ascund teama de prezent.
- Crengile pomilor lipsite de flori sunt sufletele oamenilor care nu iubesc.

*

Vasile VULPAȘU, Strehaia

- Dacă nu vezi suferința celor de lângă tine, să nu te socotești un om împlinit.
- Când rănești un semen, greu să-i mai vindeci rana.
- Marea cunoașterii nu se umple niciodată.
- Norocul este bun pentru cei care știu să-l fructifice.
- Și cei inteligenți au momentele lor de slăbiciune.

Aforisme din antologie, comentate de Constantin Tudorache

Bătrânețea este livada uscată a speranțelor, spune Maria Filipoiu din București. Amintim un aforism al actorului Italian Marcello Mastroianni: *Bătrânețea e o sentință fără drept de recurs.*

Să lecturăm o definiție epigramatică a bătrâneței de la George Corbu: *Bătrânețea-i, ca pecete,/ Vârsta marilor regrete/ Bine-ar fi să cari pe scări/ Mai puține remușcări.*

*

De la Valeriu Butulescu am remarcat următorul aforism: *Când societatea devine diabolică, dracii preiau puterea politică.* Atașăm, pe aceeași temă, un aforism din portofoliul lui George Budo: *Dacă dracul ajunge premier, nu vă așteptați să formeze un guvern de înger.*

*

Să citim acest aforism al lui Ion Marta: *Secretul paianjenului nu este cum își țese plasa, ci cum nu se încurcă în ea.* Completăm cu un proverb malgaș: *Cuvintele sunt asemenea pânzei de păianjen; pentru omul abil e un adăpost sigur, iar pentru neîndemânatoc o adevărată capcană.*

*

De la bucureșteanul Alexandru Cojocariu, redăm acest aforism: *Nu mi-e frică de nimic, decât să mă întrebe cineva ce fac...* Pe această temă, îmi aduc aminte că l-am întrebat odată pe profesorul Ion Grigore ce face. Mi-a răspuns: *Bine, cu minus.* Am mai auzit și următorul răspuns: *Bine cu b mic de mână.* Se mai răspunde *Bine, dar nu mă plâng.* Un răspuns interesant l-am auzit de la un medic octogenar: *Corespunzător vârstei.* Dar cea mai interesantă replică îi aparține lui Fontenelle (Bernard le Bouyer de Fontenelle, nepotul marelui dramaturg Pierre Corneille), care, la 99 de ani, întrebat ce face, a răspuns: *Simt o oarecare dificultate de a exista.*

*

Mergem la George Geafir, de la care prezentăm acest aforism: *Aruncă în semeni cu pietre cât mai mici, ca să nu te doară când ți le vor restitui.* Pe această temă redau o epigramă personală: *Numai*

cel cu gânduri pure/ Și păcate mai puține/ Are dreptul să mă-njure,/ Sau să dea cu piatra-n mine.

*

De la Vasile Larco am apreciat acest aforism: *Ușor ajungi la înălțime, dacă urci pe treptele formate din cărțile citite de tine.* Alăturăm aici un proverb armenesc: *Scaunul pe care stai, nu trebuie să fie niciodată mai înalt decât teancul de cărți pe care le-ai citit.*

*

Același Vasile Larco mai spune: *La carnaval, fiind cu măștile pe față, multora li s-au văzut fețele adevărate.* La un concurs de epigrame, pe tema „Jos masca”, am scris următorul „Epitaf unei artiste”: *Ca o umbră a trecut,/ Cu o mască delicată,/ Nimeni nu i-a cunoscut/ Fața ei adevărată.*

*

Mergem la George Budoii să citim acest aforism: *”Există femei atât de frumoase, încât întorci capul după ele, ca să te convingi că sunt reale”.* Redăm, în oglindă, o metaforă a Celinei Delavrancea despre frumoasa egipteană Nimet Eloui Bey, iubita lui Rainer Maria Rilke: *E de o frumusețe care depășește noțiunea frumosului.*

*

Ananie Gagniuc: *Cântăreța a interpretat ”De ce fugi de mine?”, ”Fii bădiță îndrăzneț!”.* Să citim epigrama ”Secolul vitezei” de Nic Petrescu: *Acuma, că, deja ne-am cunoscut,/ Iubita mea, mă lași să te sărut?/ Ea îi răspunse, cu jumate glas:/ Sărută-mă și fără să te las.*

*

De la Loredana-Florentina Dalian redăm acest gând: *În viață, vine o vreme când te simți ca un călător singur într-o gară.* Pe temă, conectăm o frază dintr-o carte scrisă de Mihaela Rădulescu: *Prima mea iubire n-a fost o locomotivă, ci o gară din care am plecat mai departe.* Să lecturăm și următoarea ”Povață” scrisă de subsemnatul: *În gara vieții, ferm îți spun,/ Prea mult pe gânduri să nu stai/ Și n-aștepta un tren mai bun,/ Că pierzi și ultimul tramvai.*

*

Propunem spre lectură următorul aforism de la Nicolae Schițco: *Tinerețea nu dă rest, bătrânețea nu acceptă mărunișul.* Amintim un

catren scris de Păstorel Teodoreanu: *În existența noastră, trecătoare,/ Să nu uităm o dublă evidență:/ Că bătrânețea este o eroare,/ Iar tinerețea o impertinență.*

*

Așa e viața. Unii o trăiesc, alții otrăvesc. Pentru unii, caviar, pentru alții, calvar, spune Ananie Gagniuc. Să ne amintim un "gând nepieptănat" al lui Stanislaw Jerzy Lec, tradus în limba română de Nicolae Mareș: *Nu oricui viața îi vine bine,* și un aforism al lui Vasile Ghica: *Viața oferă în mod echitabil; unora zile negre, altora icre de aceeași culoare.*

*

Un aforism de la Paula Romanescu: *Dacă tot vorbești, spune ceva !* Un *gând nepieptănat* de la Stanislaw Jerzy Lec: *Uneori e bine să taci, ca să fii ascultat.* Am adăugat aici un sfat scris de subsemnatul: *E bine să știi să vorbești, dar bine-i să ai și ce spune.*

*

Un panseu de la Ananie Gagniuc: *Fusta ei era așa de scurtă, că depășea orice măsură.* Alăturăm aici cunoscuta epigramă a lui Aurelian Păunescu, adresată "Unei minijupe": *Ajustându-și fusta lungă/ Și scurtând-o tot mereu,/ Nu e mult pân-o s-ajungă/ Unde vreau s-ajung și eu.* La final să citim epigrama "Unei domnișoare cu fusta scurtă" scrisă de Gheorghe Suciu: *Cum nu prea sunt un pudibond,/ Mă uit la scurta ei fustiță,/ Precum un câine vagabond/ La o bucată de costiță.*

IMAGINI DE LA FESTIVALURILE ANTERIOARE

Vasile Ghica, Valeriu Butulescu și Acad. Naji Naaham, Președinte de Onoare,
Ediția I-a, 2017

Prof. Luminița Abrudan (translator) și Acad. Naji Naaham
Ediția I-a, 2017

Antologia Festivalului Internațional al Aforismului, Tecuci, 2023

Vasile Ghica, Lidia Costea (translator) și Naji Naaham
Ediția I-a

Paula Pop-Cozianu, Eugen Pelin, Vasile Ghica și Acad. Nicolae Dabija, Președinte de
Onoare, Ediția a II-a, 2018

Antologia Festivalului Internațional al Aforismului, Tecuci, 2023

Acad. Nicolae Dabija, discurs la dezvelirea bustului Cocuței Conachi

Vasile Ghica și Valeriu Butulescu la bustul Cocuței Conachi

Antologia Festivalului Internațional al Aforismului, Tecuci, 2023

Vasile Ghica, scriitoarea Daniela Toma și Prof Dr. Constantin Frosin,
Președinte de Onoare, Ediția a III-a, 2019

Vasile Ghica, scriitoarea Daniela Toma, Prof. Dr. Constantin Frosin și
Ionuț Caragea

Antologia Festivalului Internațional al Aforismului, Tecuci, 2023

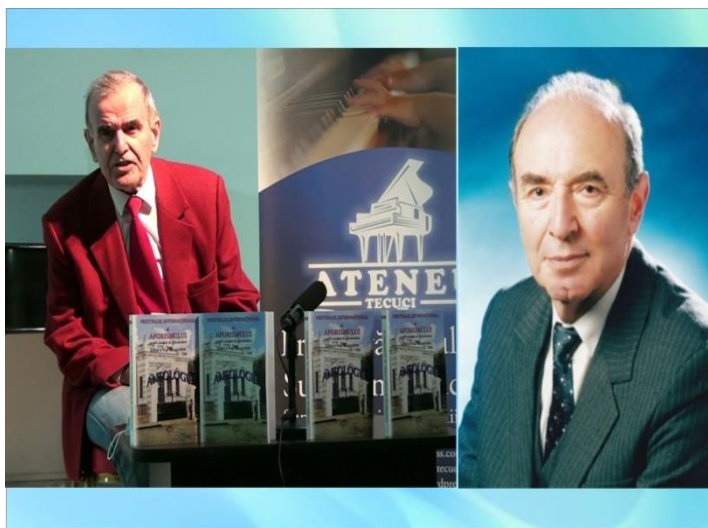

Françoise Vaucluse, Președinte de Onoare, Ediția a IV-a, 2020,
Vasile Ghica și Lidia Costea (translator)

Françoise Vaucluse și Vasile Ghica

Antologia Festivalului Internațional al Aforismului, Tecuci, 2023

Vasile Ghica și Prof. Dr. Ștefan Cazimir, Președinte de Onoare, Ediția a V-a, 2021

Elevi în recital

Antologia Festivalului Internațional al Aforismului, Tecuci, 2023

Magdalena Pașol, pianist-concertist și Vasile Ghica

Alina Breje și Acad. Naji Naaham

Antologia Festivalului Internațional al Aforismului, Tecuci, 2023

Scriitorul și criticul literar A. G. Secară, primind diploma de la Vasile Ghica

Acad. Theodor Codreanu, primind diploma de onoare de la Vasile Ghica

Antologia Festivalului Internațional al Aforismului, Tecuci, 2023

Nicolae Petrescu-Redi și Ionuț Caragea

Diplomatul Nicolae Mareș și Ionuț Caragea

Antologia Festivalului Internațional al Aforismului, Tecuci, 2023

George Corbu, în recital, la Ediția a VI-a (în spate Vasile Ghica)

Vasile Larco – laureat cu Premiul Special "Gh. Petrașcu", în recital, Ediția a VI-a

Antologia Festivalului Internațional al Aforismului, Tecuci, 2023

Elis Râpeanu, în recital, Ediția a VI-a

Scriitoarea Daniela Toma, director Editura Art Creativ, București și Vasile Ghica

Antologia Festivalului Internațional al Aforismului, Tecuci, 2023

Julian Radu – laureat cu Premiul Special "Ștefan Petică" -, în recital, Ediția a VI-a

Ediția a VI-a, George Corbu la primirea premiului "Opera Omnia"

Antologia Festivalului Internațional al Aforismului, Tecuci, 2023

Dorel Vidrașcu, Vasile Ghica, Doru Eugen Pelin și Petru Dumitriu, felicitând-o pe Elis Râpeanu la la primirea premiului "Opera Omnia".

Imagini din sala de spectacol (De la stânga la dreapta: Ion Diviza - Republica Moldova, laureatul ex aequo al premiului „Sapiens Piroboridava” -, Vasile Larco, și George Corbu)

Antologia Festivalului Internațional al Aforismului, Tecuci, 2023

Prof. univ.dr. Andreea Bratu, în recitalul de pian, Ediția a VI-a, 2022

În recital, actorul George Drăghescu, laureat ex aequo, al Trofeului "Sapiens Piroboridava", Ediția a VI-a

Antologia Festivalului Internațional al Aforismului, Tecuci, 2023

Regizorul, scriitorul, criticul și umoristul Dorel Vidrașcu, cel care a rostit LAUDAȚIO pentru cei doi laureați ai premiilor "Opera Omnia" - Elis Râpeanu și George Corbu - primind Titlul de Ambasador al Culturii Tecucene de la dl. Eugen Doru Pelin, Ediția a VI-a, 2022

Elis Râpeanu primind premiul Opera Omnia

Antologia Festivalului Internațional al Aforismului, Tecuci, 2023

Ediția a VI-a, de la stânga la dreapta: Dorel Vidrașcu, George Corbu, Vasile Ghica, Doru Eugen Pelin și Petru Dumitriu

George Corbu rostind un discurs despre aforism și epigramă. În dreapta Vasile Ghica, Eugen Doru Pelin și Petru Dumitriu - Președintele de Onoare, 2022

Antologia Festivalului Internațional al Aforismului, Tecuci, 2023

De la stânga la dreapta: George Coca – laureat cu Mențiune -, Vasile Ghica, Doru Eugen Pelin și Petru Dumitriu, Ediția a VI-a

Profesorul Vasile Ghica, ascultându-l pe fostul său elev, Petru Dumitriu, vorbind, cu mândrie și respect, despre fostul său profesor, Ediția a VI-a

Antologia Festivalului Internațional al Aforismului, Tecuci, 2023

Nicolae Schițco – Republica Moldova, laureat cu Mențiune - Ediția a VI-a, recitând aforisme pe scena Festivalului,

Florentina Danu, laureată cu Premiul al II-lea - Ediția a VI-a, recitând aforisme.

Antologia Festivalului Internațional al Aforismului, Tecuci, 2023

Codrin Ștefan Țapu – laureat Premiul I ex aequo – recitând aforisme

Ionuț Calotă, laureat Premiul I ex aequo – Ediția a VI-a, primind diploma de la Vasile Ghica

CUPRINS

- Créola Thénault Băltărețu, Președinta de Onoare, Ediția a VI-a, Prezentare de Vasile Ghica, Președintele Festivalului.....	5
- Președinții de Onoare ai edițiilor anterioare.....	6
- Scrisoare/06 oct. 2022 de la Arhiepiscopia Dunării de Jos, Arhiepiscop, părintele Casian.....	7
- Mihai Barbu, articol publicat în revista "Atitudini vechi și noi", despre Ediția a VI-a a Festivalului Internațional al Aforismului Tecuci, 2022.....	8
- Vasile Ghica, Tecuciul în ipostaze ilustre; Cultura românească, încotro?; Moare literatura?; Este aforismul românesc contemporan o cenușăreasă?; De ce un festival al aforismului?; Profesori de elită; La Tecuci s-a înființat "Uniunea aforiștilor români de pretutindeni"; Lecturi publice interactive; Mii de mulțumiri . . .	11
- Letiția Coza, Acrostih	20
- George Corbu, Und' te duci?.....	20
- Aforisme Hors concours , François Vacluse, Franța	23
- Mircea Oprea, Botoșani.....	28
- Ananie Gagniuc, Constanța.....	31
- Dorel Vidrașcu	35
- Cristinel Mortici, Viforâta, Dâmbovița.....	36
- Florentin Loredana-Dalian.....	38
- Ioan Marta, Arad.....	39
- Aleksandar Cotric, Serbia.....	41
- Vasile Ghica.....	43
- Alexandru Cojocariu, București	44
- George Corbu.....	45
- Julian Radu, București.....	47
- Nicolae Petrescu-Redi Ploiești	48
- Valeriu Butulescu, Petroșani.....	50
- Nicolae Mareș, București.....	53
- Vasil Tolevski, Macedonia de Nord.....	54
- Radu Ionescu-Danubiu, București.....	56
- Petre Rău, Galați.....	58

Antologia Festivalului Internațional al Aforismului, Tecuci, 2023

- Paula Romanescu, București.....	60
- Efim Tarlapan, Republica Moldova.....	62
- Ion Cuzuic, Republica Moldova.....	65
- Elis Râpeanu, București.....	66
- Ion Diviza, Republica Moldova.....	68
- Codrin Ștefan Țapu, Ploiești.....	71
- Mihai Batog Bujeniță, Iași.....	73
- Ionuț Caragea, Canada.....	76
- Emil Dinga, București.....	77
- Constantin Tudorache, Ploiești.....	79
- George Geafir, Tg. Jiu.....	80
- Zece seniori ai epigramei românești	82
- Ion Ionescu-Quintus.....	82
- Radu D. Rosetti	84
- Mircea Ionescu-Quintus.....	86
- Nelu Ionescu-Quintus	88
- Ștefan Tropcea.....	90
- Dimitrie Jega	92
- Florin Iordăchescu	94
- Mircea Trifu	96
- Gheorghe Penciu	98
- Sorin Pavel.....	100
- PALMARES EDIȚIA A VII-a	103
- Câteva date despre laureații Ediției trecute.....	103
- Premiile Opera Omnia Ediția VII-a 2023.....	103
- Laudașio de Dorel Vidrașcu pentru Paula Romanescu, laureata premiului Opera Omnia, 2023.....	104
- Laudașio Dorel Vidrașcu pentru Nicolae Mareș, laureatul premiului Opera Omnia, 2023.....	106
- Trofeul "Sapiens Piroboridava", ex aequo, Fernando Mendez Garcia, Spania.....	108
- Trofeul "Sapiens Piroboridava", ex aequo, Nicolae Schițco, Republica Moldova.....	111
- Premiul I, Vasile Larco, Iași.....	113

Antologia Festivalului Internațional al Aforismului, Tecuci, 2023

- Premiul al II-lea, Issabela Cotelin, București.....	115
- Premiul al III-lea, Florentina Danu, Brașov	117
- Premiul special "Cocuța Conachi", Gabriel Todica, Fălticeni.....	118
- Premiul special "Iorgu Iordan", George Budoii, București.....	119
- Premiul special "Anton Cincu", Vasile Bajan, Mălăești (Orhei), Republica Moldova.....	122
- Premiul special "Hortensia Papadat Bengescu", Elena Papadopol, Constanța.....	123
- Premiul special "Calistrat Hogaș", Mihai Sebastian Zidaru, Ștefănești, Argeș.....	124
- Premiul special "Ștefan Petică", Delia Smaranda Tertan, Oradea	125
- Premiul special "Ion Petrovici", Mihai Babei, Botoșani	127
- ALȚI PARTICIPANȚI	129
- Andreea Cristea, București	129
- Maria Filipoiu, București	129
- George Sandu, București.....	130
- Ionuț Zaharia Chirilă, Galați.....	131
- V. Bivolu, Buzău.....	132
- Florin Faur, Hunedoara.....	132
- Ion Corneliu, Hunedoara.....	133
- George Itoafă, Constanța.....	133
- Mihai Botez, Piatra Neamț.....	134
- Aurelius Belei, Brăila	134
- Nicolae Viziteu, Vaslui.....	135
- George Coca, București.....	136
- Nicolae Postolache, Făgăraș	136
- Roxana Turcu, Galați.....	137
- Mihai Horga, Roman.....	138
- I. Cosmissian, Timișoara.....	138
- Vasile Vulpașu, Strehăia.....	139
- Aforisme din antologie, comentate de C Tudorache.....	140
- Imagini de la festivalurile anterioare	143